

ITER ET ADVENTURES BARONIS TRUMP ET CANIS MIRANDUS BULGER—IV

Posted on March 1, 2023 by Ingersoll Lockwood

If you would like to learn to speak and read Latin using the acclaimed *Ecce Romani* series, consider enrolling in [Apocatastasis Institute](#), where Latin is anything but dead!

Caput V

Nunc me animo et animo conieci in munus praeparandi ad primam navigationem.

Bulger non segnis erat ad intelligendum quid omnia properantia significarent.

Iter in ultimas terras prospectu delectabatur, ubi minus vitae similitudo de eo erat. Per horam sessurus et observaturus me ad labores meos, et subinde ei placendum, demonstravi articulos hic et illic circa cubiculum, et iussit eos adduci, quod semper faciebat, multis apparitionibus voluptatis. Permisso domino suo filiolo subvenire.

Namque omnibus manum humanissimam praebuisti, ut, mihi magnae laetitiae, tempus vacandi navigandi studio relinquerem.

Mater paupercula, benigna baronissa, nulli permetteret notare vestem meam. Suis gracilibus, albis digitis cristas et initiales meae vestiariae operata est.

Res erat quam in cogitationem meam per aliquot dies versatus sum, scilicet: Qualem nationis habitum adoptarem.

Post longam et maturam deliberationem me in Orientali habitu degere decrevi. Id ego pluribus de causis. Gratus habitus meus fuerat.

Gratia eius ornatior ad amorem pulchri provocavit, cum ex altera parte, facilitas et levitas, uni membri et

elasticitati gradus extremae suppletionis valde gratam fecit. Dum vetus domus manerium proprie versabatur perversitas et omnes, a coco ad cubiculariam, auribus constitutus, senior baro haudquaquam otiosus erat. Ille inter alia satis cautus sum, me salubri re lectu instructus, et plures mihi libros sententiarum, praeceptorum, cogitationum, cogitationum et studiorum attulit, quos a me postulavit ut in vacua pectorum meorum angulos detruderem. Nam,' inquit, 'idque praeclaro rationis genere', 'multas otiosas horas habebis in tranquillitate tua. Mentem tuam pascere oportet, ne ejus mirabilis progressio reprimatur, et fias vulgaris puer, nullis cogitationibus supra ludos et libros picturis. Mater paupercula, benignissima baronissa, huic bonarum literarum prosapia accessit, exhibens mihi parvo volumine inscripto: « Via recta ad Salutem bonam; vel, Doctorem suum omnes. Quod ad medicinam cistam meam pertinet, hanc meam vigilantiam dedi, nam semper in omni genere symptomatum et in arte legendi peritus fui, et rara facultate cognoscendi prope insita, quid remedium ad aliquod aegritudinem daret, nisi prius experirentur. Haud ex alio temptando, sicuti plerisque moris est, qui mederi aegritudinem fingunt.

Omnia nunc bene gerebam, et eram in animo optimo, cum seniore Baronem ad me venit cum rogatione, quae aliqua de causa, vix scire possum, cur mihi displiceat, tametsi videatur habere debuisse; oppositum effectum. Proposuit me praecedere per hebdomadam vel decem dies ad Mare Septentrionalem, in cuius portu aliquo celeri, firmo vasculo empto et instructo, ipsum navigium empturus, operam suam, ut eam aptaret, darem. Naviculas delectorum turba.

Quid facerem?

Quod si recusarem, quantum esset ad confessionem diffidentiae meae.

Potestne in animo habere aliquod consilium quod technam meam repugnet?

O cogitatio!

Sed fateor me oblatum eius officia non sine gravi haesitatione suscepisse.

Haec subita anxietas majoris baronis, ad profectionem meam festinandam, cum tam diu et tam fortiter restitisset, me aliquantulum turbat in animo meo.

Priusquam proficisceretur ad Mare Septentrionale ad emendum mihi navem, senior baro prior cameram meam ingressus est, et sic locutus est.

Ignosce, parve baro, intermissis laboribus tuis, nam te profunde in studio navigandi esse video.

'Loquere, baro,' inquam, 'respiciens, pernicioso risu,' quod tibi rectum est.

Postremam petitionem habeo, inquit, more suo tranquillo, neque maximi momenti est. Magis placet, quam aliud. Tu scis ex ore meo, et ex lectione familiarum nostrorum, quod fuimus antiquitus latissimi possessores in litore Maris Septentrionalis. Compluribus portibus usi sumus multum in mercatura, saltem duodecimo mense navibus emissis. Portus nostri ditionis unus fuit celeberrimus, et inclutus, et excursus, alveus, mira indole clarus, etc. Dictum de hoc portu periculosius esse quam mare apertum, naves vero tutiores fuisse. Eius quam in ea. In his omnibus nescio quantum veri sit, sed scio quod unus antecessor noster, non solum navigavit in illud, sed etiam regressus est in eo, quia scias illum canalem, per quem navis admittitur; ad hunc portum iterum adhiberi non potuit, cum inexsuperabilis vena semper una via flueret, a mari scilicet in arcanum hunc lacum. Ut excederet, nauta audax alteri alvei suo corticem credere debet, et in hoc periculum delitescit.

« Gratum est mihi valde, parvule baro, si posses probare mundo quod, quantumvis difficile, alii duces olim reperti et nunc invenirent, e portu navigare, nulla tamen tibi offerebat impedimenta insuperabilis; quapropter venio te rogare ut ex hoc portu solvas.

"Dicitur?" Quaesivi negligenter, cum ad aquilonis maris chartulam me convertissem.

"Portus Portus Nulli hominis," respondit baro.

"Nomen mihi placet," inquam, "lube navem meam ibi me opperiri!"

Exsurgens senior baro, corpusque decoro Inflexo discessit. Ad ianuam eum comitatus, et eum honorifice obulans dimisi.

"Portus Nulli hominis" respondi. "Ah, hic chartula!" Textus describit hoc modo:

"Multis annis relictus; ingressu facilis; tam periculosum egressum, ut perniciosum significaret iniuriam, nisi exitium, ad navigandum astum; alveus exterior obstructus a voragini horribili et inclinata petra vocata 'Thor's Hammer:' pelvis interior valde periculosissima ex arenis semper mutabilibus; claudi iussu Ministerii Regii Commercii et Marine ». His peractis verbis lectione exsilui, et pavimentum inscii ac semianimis agere coepi.

Sanguis in cerebrum irruit. Debui consistere et haerere dorso altae sellae quercus, aut vacillasse et ad terram decidisse.

Tumultuatus vehementer pertimuit ululatusque maeroris suppressus. Cum eo tam placide locutus sum, ut illum consolari possem.

Paucis post momentis vertigo excidit et mens mea funditus expurgata est.

"Immo impossibile est," insusurravi, "maior baro non potuit me malae fidei esse reus! Tolle hanc cogitationem! Errat inprudencia et inscientia. Ille parum novit teterrimos periculosas negotii, quem praeficit. Ad eum, sermones de naufragio et de morte in Port No Man's Portus non sunt nisi fabulae vitae nautarum antiqui. Non enim tam levissimam suspicionem suam, tam leviter, quam unigenitum, filium et haeredem principis fortunae, et nomen honoratum, aut immergi, aut pavido voragine immergi, aut in exitium immergi. Per ictu Thor's Hammer.

Et tamen quid murmurat?

"Sero est reclamare. Iam senior baro superbus nuntium sibi praedicavit mundo, filium renovaturus priscae familiae suae glorias! Faciendum est ex duobus unum: haec pericula, ut hominem frigidum, tranquillum animi, aut me damnem vitae hebetis ac languidi, magnatae provinciae, non heros duorum mundorum!

"Minime! Alea iacta est!

Dixi et factum est sicut bonum est.

"Navis mea navigat a Portu Nulli Hominis, aut corpusculum hoc die piscem suum alit!"

Lucebant nimirum oculi mei, et ruborem ruborem genae susceperunt, nam Bulgerus, qui soliloquium meum audierat, gravissima facie in vultu, cum in vanum conaretur sensum verborum meorum, iam fregit. E in vivacem admodum seriem corticum, terminans et exiliens circa cubiculum in asperrima hilaritate. Solus etiam bene sciebat aliquod atrox certamen in animo meo gestum esse.

Iam bene omnia intellexit. Fidelis creatura, si tantum amorem suum indicaret, quomodo omnes homines amantes erubesceret!

Cum appropinquaret hora mihi, ut valediceret ad aulam baroniam, bona domina, clementissima baronissa, mater mea, subito cogitavit de mille et rebus, quae mihi maximi momenti videbatur. Monuit me in captura non esse dormire; panem recentem coctum non gustare; non ut exustus aqua frigida bibat; ungues ne digitos breviores incidant; non aperto ore dormire; vestem meam ne longiore hebdomade induaris; dentes peniculus ne despicias; ne deficient comae novae lunae; non intendit oculos legenti levi levi, ne deglutiat cibum meum, nisi penitus mandendo; non ut rideam, dum cibum in ore meo habui; ne sternumenta prohibere conentur; non despicias frumenta meas; ne mucrone dentes carpere meos; finem nasi sine speculo non examinare; carnes non sine pipere, vel olera sine sale; ne post magnam cenam enitar; dormienti crure non stare; non tam celeriter, ut lateri meo dolorem capiam; ne somnum quidem, nisi prius a dextris meis quievissem; ne deficias diripio, si in tenebris micare vidi; ne despicias ligare ligaturam circa collum meum, si guttur meum gravem, etc., etc., etc. Omnes servi et clientes, intus et extra, in conspectu meo, osculati sunt manum meam, et in me benedictiones dederunt.

Impune dixeris solum esse praesens non flevisse Bulgerum fuisse. In tantum intentus erat ut per horam vel tam currendo e manerio ad carpentum transiret, et rursus miserabili conatu processuras incederet.

Initium fecimus tandem.

Centum manus vale nobis quassabant.

Degentes arbores in aula baroniae clausae solenniter versabantur. Laetatus sum cum e vestibulo curiae evolvi, quia mihi quieti et quieti opus erat.

Nervi mei in tali tractu mensis praeteriti fuerant ut mutatio scaenae mihi balsamum et relaxationem attulisset.

Iter meum ad Mare Septentrionalem quievit et incommodum fuit.

Navem meam in Port No Man's Port tuto ancoram inveni, et ibi Senioremem Baronem praefecit. Me vela gubernatori immisit, et ipse amantibus armis me pressit, et blando subridens arduus unda manus, in raeda familiari se consedit. Unius valedicendi fuit.

"Fili, sapientia tua haereditate ad te venit. Non potuisti adepti. Itaque tam nobili dono uti. Vale!"

Silens tacens intendit caput. Raeda revolvit. Solus ego steti. Imo verus et amans ibi fuit. Suspexit oculis magnis, nitorem, quasi dicat:

"Noli tristis esse, mi magister. Omnis qui vadit, per te semper manebo!"

Conversus ad dominum meum velificandum, navigium expediri iussit, et statim explorare portum arcanum in quo mea navis ancoris iacebat.

Hanc ego pelvim spatiosam esse inveni, saxo alligato inclusam litore. Aquis in locis sub atris et vitreis superficiebus obdormivit; in aliis autem omnis motus et motus fuit. Fervens et ebulliens contra immittit arenae candidae globos undae, huc atque illuc, tanquam damnatae ad perpetuas inquietudines.

Quod homines mei, dum in variis sinus partibus piscantur, pisces profundi maris saepe deprehenduntur, mihi probaverunt Portum No Man's per canalem a quattuor ad sex passus in altitudinem traiectum esse.

Sola difficultas foret huius viae semper vagae limites figere, dum per pelvim navigandum erat.

Deinde animum ad voragines converti. Coniunctionem alvei exterioris cum basi Port No Man's Portus notavit.

Aliquot puppibus damnatis ad probandi vim et furorem gurgitis emptis, validam gubernacula ad litus appulsam eduxi, et hoc modo intra navis longitudinem immittere potui. Gurgite summa salus. Etenim, cum tantae fluitantis corporis irruptione ad plenum furorem incitatum est, visus terrorem fortissimi cordi incutere.

Cum magno sono et murmure aquae ejus in tumultum, ebullientem, bullientem, aestuantem, usque dum nivei spumae stagnum operiebant, sicut togam linteo infecit, sublato intrusore, qui tunc erat, unus de puppibus erat. In eas immitti iusserat, aquas iratas eas undique circumgyrabat. In momento, velut ingenti labore exhaustus, arcanus tranquillitas in stagnum subsedit. Spuma rupta ramentis molliter unda saliebat sinu. Pax erat omnia, nisi puppis adhuc tremefacta in gremio hujus monstri quietis iacebat!

Nam ecce! Excitatur iterum. Velocius et velocius praedam volvit. Altius atque bipatentes nunc faucibus urna descende infaustas puppis!

Clamor horrendus narrat finem prope esse.

Abierunt!

Hem, sed expecta! Praedam iterum dabit!

Iam nunc frena natant pelago, rapidisque salientis aquis.

Mox solutos, fractos, fractosque valentis reliquiae puppis sequetur.

Monstrum aqueum hoc non pascit quod vorat! Solo amore exitii ipse perimit. Nox iam venerat. Redii ad meam navem. Horribiles et gurges detexit. At eos non timebam! Equus domitor ciun ferro freno inter frenos ac frendentes ferocem equitem tandem pervicit, victi iam sensi.

"Et nunc pro Thore Malleo!" clamor meus fuit, sicut sedi apud Bulgerum paulisper reflexionis.

Series prima glauci in oriente me in navi invenit.

"Thor's Hammer" erat ingens scapus petrae nigrae, siliceae, eminens circiter pedes viginti ex aqua et in capite malleo desinens. Alveum, ubi ad mare pervenit, in medio stans, ita ut ex una vel altera parte urceum transire cogeret.

Excubiae tremendae sub aqua quam ingenti globulo finiri necesse est, quae nervum in strato alvei cubile sibi in fuga temporis attulerat; torsit enim laxis et solutus, omnique valido fluctuans latere in latus, ad perniciem quamlibet transitoriam artis celerem minans.

Ut ingenue dicam, terribili me exterruit machinae visio! Quid fugiam tantae vigilis vigilantiae, qui nescit somnum, nullam quietem, cuius in amicum vel inimicum pari furore ictus cadunt? Quomodo illum quiescam paulisper?

Intentus incumbere incumbere vires, celeritatem, et indolem ictuum "Thor's Hammer", multa ingentia tabulae et materiae erigi feci iuxta situm tanti vigilis petrae. Unum ex alio in alveum mitti iussi.

In primis satis paralyticus sum ad inveniendum etiam tenuem voragine e trudibus unius ex his ligneis structuris saxum vibrans vibratione posuisse et semper ad rem transeuntem.

Ex effectu Thor's Hammer super has massas tabulae et ligna fluitantia, unus ictus sufficeret ad vitam ipsam opprimendam e nave mea, propter eximiam eius firmitudinem.

fixi fixa formidine ominibus. Sentire potui sudoris grana fronti erumpere et genas manare. Nunquid cedere et domum redire, fractos animos, humiliatos, ludibrium, ludibrium, villae ingenii, ludi ac risus in omni casa rustici argumento?

Oh, no! Fieri non potest, non oportet!

Sicut fulgur coruscans, cogitatio per tenebras mentis meae exarsit.

Non somnias? Itane vero?

Una e structuris ligneis adhuc manebat. Animum compescens aegre, praecipitari in alveum iussi, et

opportunitatem cepi ut specularetur iterum arduus irae vigiliae. Paucis momentis "Thor's Hammer" artificii adventum sensit, et se in impotens ira inflexit verberans aerem ictibus, qui ocius et ocius ceciderunt! Immo recte! Cum olim Thor's Malleus laborem mortis et ruinae inceperat, non ab officio suo deflexit, dummodo aliquid superesset ei quod furorem insumeret!

Nec fuit ulla infausta calliditate fugae, donec teritur passibus. Imminens ictus, stridula terribili clamore secuta. Nec dum eiectae tenues ibant ad litora proras, Cessavit in atra silices telum rota furiosa.

Conversus ad dominum meum navigantem, qui cum admirandis oculis in me positus steterat, placido et negligenti sono exclamavi: "Tribus diebus, Gubernator, si sereno sereno, Portum Nulli Hominis Portum relinquimus!"

Massa surrexit in gutture suo, sed devoravit eam, et clamavit:

Immo vero, domine.

Et quam tres erant dies occupatus! Haud diu mei viri aliquid novi ducis invictum animi ceperant. Laboravi eos, sed bene cibavi, ministravi larga manu, sed prudens manu, et videbat omnia eorum necessaria saturari. Admiratio in admiratione, et admiratio eorum.

Prima die manus omnes, quae parceri poterant, ad piscandum lineas faciendas destinatae sunt, altera parte falce valida, altera subere innatat. Sectae sunt lineae circiter tres passus longitudinis, et liniamenta purpurea picta erant. Tunc imperavi tres iuratos malos, unam mids naviam et unam anteriorem et aff.

Homines mei voluntarie operam dabant, sed aliquoties deprehendebam eos in fronte percutiendo et aspectus significantes immutando. Sed si hic ultimus ordo eos in studium brunneum proiecerit, proximus meus effectus bombshellae in medio eorum explodendi habuit.

Navigantes omnesque, me intuebantur quasi exspectantes ut annihilarent.

Meus iussus erat calces gubernaculo sub capite figurae rigare. Vas maritimum, quod miseram, nunc otiose navigans in Portum Nulli hominis Portum. Gubernatori mandavi ut nautae tres menses extra

mercedem solverent et eos dimitterent.

Quo facto, viri nostri in dextera parte oram verberare iussi sunt.

Credo equidem totum consilium meum, tam diligenter elaboratum, hoc in loco solum ab omni delicto servatum esse a fideli mei Bulgeri sapientia.

Litorus quamprimum ad nostrum latus defricuit, quam leviter per convicium insiluit, se lusu nitide ac nitide agere coepit. Repente prope unum excludit et in furiosissimum latrantem erupit. Et vocavi unum de ministris meis, ut viderem acumen et viderem quidnam esset. Paulum unum ex emissis nautis in praesidio deprehensum renuntiavit. Cum eum in vincula coniectum minatus esset, fassus est consilium suum ad oram maritimam secare, cum navis nostrae ad gurgitem appropinquasset.

Angustus effugium erat.

Carus, fidelis Bulger, quantum tibi debemus illi inventioni!

Tertius dies illuxit clara et pulchra.

Ventus secundus erat, valido litore flante.

Ad primam lucem perculsi sunt homines mei et aspectus speculatores mei.

Salutant me Bulgerum et tres magnos clamores.

Fecerant in animo id quod nesciebam, Bulger fecit! Tandem omnia parata sunt!

Adnuisti gubernatori velificanti, et subito vel sic ergastulum revolvi coepit, et laetus "Yo, o superne!" narrabant ancora inchoata. Centum acies ratibus bene inescatis iam excidere. Stans super taffrail manu vitreum, eos diligentius et anxie observavi.

Finge gaudium meum cum aliquot ex his purpureis ratibus evanescentibus instar fulguris, exurgere, et momento iterum evanescere.

"Primum parta est," clamavi. "Alveum inveni!"

Cito verbum transeundo ad dominum navigandum qui calces gubernandae praeerat, bonum meum navi tarde e Port No Man's Portus, puppi primum movetur. Iterum atque iterum hamatis lineis purpureis ratibus praecipitantur. Pisces aquae profundae, qui semper alveum suum circumferebant, constanter ad opus servabant. Ut nostra navis processerat, lineas trahit atque ita tortum cursum distinxit. Speculum in manu, hanc partem consilii mei prosperam operam navavi, venis tingentibus et cor continenti. Clamor huzza ex nostris narra mihi, quas vagas purgavimus arenas. Immo verum est! Basem Portus Portus No hominis! Frustra horrenda volutant syrtes. Non fatis erat ut navem baronis immergerent!

Sed vide! Angustias canalis! Nigrescunt aquae, et turbantur; Et audiat!

Non audistine illum stolidum rugitum? Ego e taffrail descendo! inter viros meos omitto et hic illico verbum consolationis omitto. Mea perfecta tranquillitas ea imprimit. Non gaude, heu, domine! ascendit, sed respensionem in vultu video. Est: "Confido tibi, centurio, loquere!" Hebes rugitus in maius crescit.

Rapaces comprehendunt et perferunt sicut astulae in spumae fluminis aestus. Nostra firmissima saxa quasi toy navis. Hinc stridoribus coetor verberatur alter, et fremit indomitis nisus erumpere.

Ad me vocans Bulgeram circumeo aciem, et firmiter verberat in pelagus, timui enim ne subitus emitteret deseri. Die, trepidantes cursu, perlabitur undas. rugitus obstrepat. Aspicio ad nautas meos. Facies aeneae albae sunt. Inhaerent et in arundineto degunt. Oculi eorum in me confisi sunt.

Ecce! Timidus vorago ante nos mortuus est. Spumosis faucibus aperit velut monstrum terribile. In ipso os eius insilimus. An perimus? Quomodo aliter fieri potest? Quas si vas firmum esset nucis, atraque, furens, volubilis, praelians, ministri fervida cingentibus brachiis eam caperent, altam supra mare attollunt, eam undique circumagunt, ac tam terribilem vim moenium ingentia stillant. undique surgunt aquae, et fragilem rem ligneum minantur inundare. Sed mira mutatio maxime; vide quam vitreo innatat lacu! Spuma sub sole per undas saltat. Omnis pax est, ubi paulo ante natura furit dae- monis furore. Velox in cogitationem salio in caecas caecas: «Abscinde iudices malos!» Excidere cum fragore. Insanire

homines laborent. Sciunt etiam quod omne instans sit ultimum eorum. Acatium nostrum iam levatum sine verbo aut clamore domum sternitur. Nimis morti sumus ut canamus! Vide! Vide! Ventum magnum velum implet! Movemus. Videntur aquae odorem nostrum effugere. Ad novum excitant furorem. Gravis murmur ab ipsis terrae visceribus vocat eos ut torpor excitent.

Earum nobis sunt.

Sero! Sero!

Verrimus e longinquo. Servati sumus! Servati sumus! Ex duobus faucibus clamor ascendit, unde metus nunc suscipit manum!

Respicere post tergum! Rapta quasi praeda, ingeminato evigilat vorago furore.

Centum scaturientes bracchii quasi rivuli scaturiunt et circumfundunt bonam navem nostram frustra conatu in illam terribilem vortice retrahendam.

Nubibus imbre et nebula perfundimur, dum sensim sed constanter cursum tenemus. Utinam tuti essemus in tumore maris, nam aliud adhuc periculum occurrit.

Alveus noster repente angustat. Biscuit murum saxei iactare potui, qui nos utrinque claudit.

Iterum altum silentium incidit in navim et remex, fracto modo miro sono aquarum inrumpentium, erumpentium ac defluentium, tam regulariter quam penduli oscillantium. Malleus Thor est, pavidas aquas in spumam verberans, quod a latere in latus flectit.

Licet tranquillitas apparere nisus sit, possum sentire cor meum citius pulsare.

Gelidus torpet manus. Aspectu praecedens me excitat ictu tanquam manu invisibili. Ibi, cum sol matutinus in crista malleolo suo nixus, aversos saxum formidabile saxum, minatus instanti exitium nulli navii ausa est transire.

luxto meo iussu, omnis navigatio maritima posita erat, et gubernaculum eius verberavit, ut ad ius Thor's Hammer transiret.

"Confortamini, viri!" Clamavi. "Adeste, omnes! Disperdite verbera! tene!>

Tum ad Gubernator manum iactans, velum nostrum cum cursu descendit. Omnia tamquam leporem laboraverunt. Nostra navis retardavit, dum ad perniciem maritimam iaculatus est. Aspice, quam leto celerat peritura dolus. Increpuerat enim aura, et varios lauros et vexilla laetos, quae mei cucurrerant ad summum, volaebant rigido matutino aere.

Ibi! Nonne audisti ruinam illam?

Hammer Thor's eam percussit!

Ictus sequitur ictus!

Crash! Fragor! Fragor!

Nostrum nunc tempus, neque numquam!

Indiligens non sum captus. Cum nos in litore essemus perspicui, vela satis erigi iussissem ut in cursu suo navem teneremus stabilitam.

Iam appropinquavimus ad Hammer Thor's, quod in informi molem orae maritimae celeriter quatiebat. Frena impletur asseribus et lignis fractis impletur mare. Thor's Malleus ad suum terrorem exitii laborem flectit, praesentiae nostrae immemor.

Quid atrox furoris potuit sustinere?

Ligna robusta cedunt sicut virgulta.

Aliud minutum, et monstrum habemus et eius victimam in nostro evigilo!

Nunc, nunc eum transimus! Vela tremunt ab ipso anhelitus impetu! Constrata est assulis nostra! Fremitus et fragor obstrepunt. Hammer Thor's pro uno ultimo ictu ad costas et spinam victimae fractae et disiunctae flectit!

Euge! Euge!

Nostra navis bona in alto rotulo pectoris oceani immergit! In aperto mari sumus! Portus Nulli hominis, valete!

Cum homines mei ad ianuam saxosam respexissent et tristes vigiles portus Portus Nulli hominis, pileos in aerem iactaverunt et clamorem miserunt post clamorem.

Bulger cingitur cingulo, optime latratu strenuissimo agens, ut testetur suam admirationem parvulo domino suo.

Accessit navigatio; et cum tetigisset pileum et radit calceamenti pollicem calceamenti, exclamavit hilariter:

"Euge! Libellus Baron. Quod egregie factum est! Pro certo habebamus nos numquam debere per incertas arenas obtinere. Cum autem transirent, paratus eram ad gurges iurare opus nostrum breviate. Sed cum ex illo tuto navigaremus, accessi ad caudam clausurae paratae ad saliendum, nam sentiebam nihil nos ab ictu Thor's Malleo salvare posse. Maculatus sum et griseus contra procellas domini Neptuni, sed numquam dominum habui usque nunc."

Adnuit et subridens, et sermonem in aliud locum cito convertit.

"In via, Gubernator," inquam, "meminit, in ipso momento Anglicanum Channel purgamus, caput ad meridiem vertit!"

"Eia! Hey! Baro parvus!" responsum fuit. Vocans Bulgerum ad me iam infra ivi. Solus esse volui. Ita se res

habet, cetera mihi opus est. Meorum nervorum spes et metus per hos dies indicare mihi diram incepit.

Me in conopeo iaciens, in soporem decidi unde a Bulgeris ploratu et vagitu excitatus sum.

Dominus navigat sollicite pulsum meum sentiens.

Ego dormivi tres dies et tres noctes. Hoc tempore Bulgerus omnino noluerat me a latere vel cibo sumendo discedere, cum nauclerus eum subtilissimis buccellis tentasset.

Gaudia nullos limites exsilui, meque excussi Formam.

"Ubi sumus, domine?" Clamavi.

"In Atlantico lato, ad meridiem versus mortuus, parvus Baron," responsum fuit.

"Bonum! Mitte mihi lardi temeriores et callidum quempiam. Aura Atlantica appetitum mihi dedit et, Gubernator, addidi, "aculum volucris assi Bulger."

"Nunc, terra calore et sole!" Murmuravi, "nunc pro domo aurantiorum et palmarum! Mihi non placet ventis frigidi, puer sum tropicorum, natus in terra, ubi natura operatur et homo ludit. Nullus umquam gelidus furor sibilavit tristes cunas meas! Qui volunt, dimidiam vitam degunt expectantes Tellurem matrem ut e somno hyemali excitent! Congelo corpus, et tu cerebrum riges. Ego sum eorum, qui magis flores amant quam nivis. Gloriosa terra Austri! Ave, puer iterum ad tua brachia venit, Suscipe benigne et amanter!

In meridiem, semper ad meridiem bona mea navis currit. Per diem navigium delphines in ludo spectare aut stuporem Bulgeri observare, cum pisces errantes in navi volitantes ceciderunt; nocte, oculis ardentem in cruce fixis australem, desiderabam tempus futurum, cum in acia quadam pulchro ramo corallio conchisque margaritis ornatam pedem ponerem, in cuius liquidis aquis pisces aureos in medio marinis plantis nidificarent. Non minus nitor.

Iam tres hebdomades erat cum ultimus murmur Hammer Thor's in auribus nostris incidisset.

Meus chronometer.s. Omne velum positum est, et navis bona nostra tam lepide observavit quam hirundo volatu inclinata ad tangendas aquas vitrei lacus frigidus. Subito ventus cecidit, stabat navis nostra in immoto mari, pennata quasi filo pendebat. Non erat satis aer ad levandum fumum ab igne nostro triremis. Mirum in navi marique arcanum silentium appendit. Nimium novi quid velat. Eorum una formidandarum tranquillitas, quam nautica tempestas adurit magis timenda.

Nostra navis stabat quasi emporio marmoreo religata.

Et quia dies mens mea cogitatio emicuit, hebdomades etiam prius transirent, quam venti se iterum ad portandum iter haberent, summae languoris affectus supervenit mihi. Magnum opus erat mihi proicere.

Non audebam me viri quicquam dehortari in vultu videre.

Atqui labor erat. Nisi durior factus essem, ego flebam meum profectum videre in eo ipso momento quo prope in manibus erat victoria.

Item, sicut accidit, cum terrores Portus nullius Portus, sicut malignorum demonum potentiae, me in saxea circumtecta pelve in perpetuum clauderet, cogitationes mee ad domum reverterunt, seniori Baroni et gratiosa conjuge sua. carissima mater; servis et clientibus aulae baroniae; ut vicani et tenenti. Quomodo, o quomodo omnibus occurrerem, si turpi confessione defecissem iter ad domum redire cogerer?

Bulger in frontispicio primus umbrae. Obscuros ille nitidos oculos in me sic orando convertit ac si diceret: O homuncule, quid agis? Non possum a facie tua tristia pellere melancholia? Tu scis quomodo amo te. Doce me adiuvere te. Vita mea tua est. Sicut plumbum in corde meo premit dolor tuus. Loquere ad me parvulum dominum!" Leniter et amanter caput perculit, et mollissimis verbis ad eum locutus sum. Gavisus est, sed tamen sedit et observabat me, quia non potuit eum falli ficto esse levem et securum.

Secunda hebdomada invenit nos iacentes sicut tigillum in mola, vela nostra per levissimo flatu aeris; mare depressum in somnum quasi mors videbatur. Desperatio sedit in ora virorum. Excita te, parve baro. Murmuratus sum apud me, dum incedimus aream meam casulam, "Ubi est calliditas tua gloriata? Ubi est sapientia tua? Numquam dicere te virum esse consiliorum, cito ad excogitandum et ad

faciendam promptum! Perdidisti tenere rotam locutam fortunae!"

"Putasne?" Ego autem in cogitationibus meis respondi.

"Sequere me, videbimus." Vincto laxavi viam. Dominus navigat in navi obdormivit. Viri catervatim, hinc inde, ipsam desperationis imaginem spectabant. Gubernator cum strenuo cingulo ad cingulum excitans, adiutus a Bulgeri furentis latratibus eruptione, exclamavit:

"Avast! Ibi Gubernator. Somnum ab labore? Tibia omnia in navi manus!" Ascenderunt vivide, et oblectabant caedem meam velificantis, qui oculos attrivit, attonitus repentino impetu. "Mitte mihi faber naves." perrexi; et frustum creta arripiens traxi consilium capsulae magnae vel cistae, fere modo latitudinis nostrae navis trabi, et mandavi fabro ut eam aedificarent fortissimis tabulis in tabula habendum. Ipse et socii mox in opere erant.

Conversus deinde ad cocum precepi eum ut porcos et volatilia, que ad nostram recentis copiam portaverat, interficeret, mandans ut caveret ne guttam sanguinis amitteret.

Haec ordines satis curiose feras meos.

Accessit navigans magister et conatus est mihi aliquid exponere, sed frustra. Profundior eram cogitatione loquendi.

Arca longa paucis horis parata erat. Verbum nunc ascendit quod navem deserturus sum et remigando terram attingere studeo, et hanc longam cistam commeatum tenere.

Naviculator rursus intuitum percontando in me defixit. Orantem non dissimulavi aspectum. Coquus iam recentem escam in promptu habebat. Totum sub pectore longum translatum est, perfusus sanguis, et arca secreta occlusa cum operculo vitreo gravi, ex pluribus fragmentis confectus ad reparationem luminum fractis. Hoc tempore homines in arcano arcano et arcano adhuc contentis ita excitarunt, ut redire deberem, ut faber eiusque adiutores sine intermissione opere suo pergerent.

Proximum erat cistam plumbeis longam ponderare et armamenta ad singulas anulos ferreis firmis

apponere. Cum paratis omnibus clamavi adstantes per saxum et deprimi. Ita ut demissionem longae cistae spectare possem, eam de tribus pedibus sub aqua demergere curavi et deinde in puppi navis eam firmiter verberare. Vix verbum demitterem omnibus velis, cum navis movere coepit! Effectus in viros ineffabilis fuit. Quidam exsanguis, steterunt quasi metu fixi. Alii in morem ferocem risum. Alii, qui de illis deerant, ad puppim mysterii integumentum proruperunt.

Satis erat aspectus!

Simplex post omnes.

Paulatim alii rationem recipiunt, et ad socios suos properant, et in aquas despiciunt, ubi capsulam longam, cum vitreo operculo et inusitata contenta, detruserunt. Interea bona nostra navis ocius et ocius per pigras et languidas aquas movit. Insonuit clamor, ter repetitus, cum plene solutum mysterium ascendit.

Sacramentum?

Audi ergo quid sit hoc sacramentum!

Primis diebus tranquillitas huius mortuae, quae velut stragulum terribile invisibiles monstri manus pervaserat, ad cohibendos progressus nostros, animadvertimus aquas immensas squalidum profluxisse; hos atroces daemones profundo nauigio nostro nauigio suspensos frequentibus, coeno deiectis allecti, multorum procul dubio animantium odore nauim conscendit.

Cum interdum magna purgamentorum copia in aquam incidit, adeo atrox impetus monstrorum rapacitatis fuit, ut vel latera vel puppim inruerent, velut instructae cohortes instructae in unum concurrerent.

Hoc admonitus feci. Si, ut cogitabam, hanc nunc feram vim tantum regere non possum, cur non utar illo graviore periculo navem meam quam furiosa tempestate eriperem? Multo enim satius est ululatum Obstrepere, et spumis spumis obstrepere undis, quam siti, anhela, pelagoque ligatus aperto.

Jam vero omnia mutata sunt.

In nostra, bona navis ivit, Increbrescente cursu, sine silentio, Velociter lapsus per aquas speculi. Longe melior mea ratio laborabat quam somniare auderem, nam dum recens per longae cistae rimas cruor manare coepit, monstruosi maris rapaces odore et gustu prope insaniunt. Maximus acerrimus et densus instat ordinibus, minores socios in sublime iactans, loca emissa, insana et avidissima praedae, quae se trahebat, in propinquo, semperque extra se.

Quod ubi Myrmidonum acies prima signa altae lassitudines ostenderunt, quam recentium et recentium tironum acies provolavit, dextra laevaue fatigatos, velut subere frenos, munus subegit. Semper cedentes praedae, quae, quamvis effuso sanguine et conspicuo, tamen nihil defatigatum scire videbantur, et tendere, et ante liaec tumultuantis impetu cohortes proruere.

Luna iam caeruleis moenibus aethera caeruleis fulgebat ut lamina caeruleis, frangiturque alta silentia soporis aquae torrens ingentium corpora micantia luce, dum moliti certabant urgere carinam. obiter.

Dormire non potui.

Panni laneo involutus, ut me ab insidiosis roribus tropicorum protegeret, in navi me conjeci, capite meo in gremio Bulgeri dejectus.

Aliquid mihi susurrabat, quod si inediti latrones profundi essent, solum suum munus retinerent usque ad matutinum solem orientem perplexum, molares ventos venientium flatum sentirent.

Sicque evenit. Prima luce lucem conspexit in stagno, Oceani Sinum. Eodem momento etiam animadverti nostram navem tarditatem esse. In taffrail exsilui. Ecce! Socii reliquerant. Nemo ex castris istius tumultus apparebat! Ah parum somniaverunt quomodo navem et nautas servaverunt! Quam immensa est hominis contentio! Bestiae agri, beluae altae, suo arbitrio ministrent, imperata facturos. Monstravi undam murmure, et cum primus ventus validus ad nos pervenit, parati eramus ad recipiendum. Omnis navis erat.

Exsultavit cor meum gaudio, ut nostra navis ad ventum traxit, ut vitse clavum paret!

Atque ita rem publicam meam navim et nautas graviore periculo quam procellosis fluctibus servavi. Ex hoc tempore omnia bene fuerunt. Vix hebdomadam intercesserat cum clamorem insuetum, qui dulcius auribus meis sonabat quam vox regis ad aulicum.

"Ho terra! Mortuus est ante!"

Rapiens vitrum meum in globulos prosilivi, et intuitum in partem significatam converti. Immo vero! Hic pronus ab Oceano mitis adsurgens clivis, Arboribus varies variegatam frondibus altam, litoreis nivei litoris aevum.

Purpureum supera ignota ferens caligine tingit olli pinguis, ut matura coma molares. Cum appropinquaremus ad portum positos nos excipere visum est. Haud tamen aut vox aut signum vitac frangere pontum quies cingebant sinus et litora fluctus.

Tarde et bonam navem nostram ferentes in portum navigaverunt et ancoris iacuerunt. Nunc super me terra splendida pulchritudo exorta est. Milia conchylia tinguunt margaritae colores candidis arenis micabant, liquidis dum in aquis, florea marina, ima purpurea coma leniter aestu flectebat. Declivis ripis natura altae Saturnalia tenuisse videbatur. Nulla virgulta, nec rubus, nec arbor simplici viridi gestare contentus fuit. Quisque aliquam in molli et mollis ac mollitia caeli florem vibrans. Hinc inde praeceps torrens volvens, undantia, spargens spargensque musco per saxa cubile. Aer gravabatur odore vasti horti tam pulchri, et tamen taciti ac deserti.

Postridie, relicto gubernatore meo velificante, profectus sum in comitatu meo fideli Bulger unice comitante. Si haec insula mihi erat videnda, sic enim inesse aliquid certi et curiosi putavi. Quo magis in interiorem hujus speciosissimi terram florum nitidorum, rivorum, rivorum, serenatorum, et odoratam aeris, processis, eo magis mirabar, quod nec vitis, fruticis, peniculus, nec arbor ullum baccam, nec fructum ad vescendum ferebat; et quamquam talis erat terra rivorum, florum et aeris balnei, ut quidam incola longinqui septentrionis somniare posset; necdum tamen calcatum est ab homine, nam rarum quidem est ut tropicorum populus alium sibi cibum parare velit, quam quod natura serpit.

Nunc gratias agere coepi quod siccis fructibus abunde me praestiteram priusquam navem meam proficiscerer ad iter insulae, quod ita mihi videbatur esse.

In hoc momento constitit Bulger, et in aere nasum suum attrivit, duram et longam attraxit, ac deinde obscuris oculis in me defixit, ut diceret: "Cura, magister, aliqua animalia appropinquant!" Vix tempus erat e sclopellis educere ac festinare ad eius primordia aspectum, cum miris clamoribus et peregrinis motibus duodecim aut plura humanae speciei e vepres e vestigio exsiluerunt et nos circumdederunt. Bracchium ignium, quod dextra manu tenebam, sustuli, paratum obsistere cohortis curiosissimae, occiso duce. Nam cum horridum famee stimulum horrendoque corporis habitu horridum aspectum vultusque corporum adspectum iudicasset, ad saccos pellium ossium compagibus suspensos, quod minime crepitantibus gressum caperent, praeveniebam. Eorum conatus percutere ac devorare.

Sed valde cito consolatus sum. Primo, quod cuiuslibet generis arma non ferebant; deinde per mollitiem vocum suarum, ac transversis similibus corporum motuum, quam gratam quamdam permixtam cupiditatem amici cum homine tam ab se dissimilem significari interpretatus sum. Quanquam aut intelligere, aut facere conabar, anathesim motus capitum imitando, sequebantur conatum adaequare operam in arcibus infimis magna multitudine, tam lepida ac facilia, ut fidem fecissent. Ad magistrum choris Gallicum, quod nihil timerent, tamen a me quantum progredior retrahere perserunt. Bulgaro nonnihil miratus sum, quod tam ieiuna creaturarum intuitus amicos componendi, et atrocem rugitum servans, inspiciens eos suspiciose, dum ambulationem corporum motu a me recedente manerent.

Nunc me inveni ante globi umbellae bamboo figuratae casas in quas plerique se contulerunt. Non modice difficultatis fuit quod tandem blandis et persuadendis mihi in animo fuisse tranquillissimas valuissem. Horae enim quartae vel amplius me tacito circumibant admiratione, dum ego ex parte mea haec specimina generis nostri mirifice stupens intuebar. Quid de me senserint, disces sicut narratur, sed quomodo eas tibi semper describam, ut te vel levem speciem admirabilem reddam.

Finge sceleta parvae staturae ambulans, saccis farinae collapsis illis suspensis, pellis in plicas undique demissa, omnibus gradibus plaudens, et aliquam tenuioris notionem habebis ridiculi et deridiculi horum aspectus.

Fere omne os in corporibus sub hoc tenui velamine conspicuum erat. Genae eorum ut binae manticae vacuae ab utraque parte faciei pendebant, nasi sicut sculptilia fixa. Rugae altae et rugas transierunt, et facies crissa transibant, eis vultu tristium melancholiae et miserationis funditus.

Osseis digitis subinde complicare cutem arripientibus, expolire, vel alibi, ut laxius vestis apta, propulsare. Atqui miserrima ac melancholia, cum haec viderentur ad oculum spectantis, voces erant

leves et hilares, ac molles ad tibiae notae. Loquebantur et deridebant inter se, pleni erant mali, et digitos suos penicillos demonstrabant in diversis partibus Bulgeri et corpus meum cum evidenti oblectatione rerum tam novarum et extranearum. Aliquoties dum has lugubres et evigilans vultus vultus intuens, simulque faustum ac puerilem audientem garrimum, in cachinnum prorupi, qui non modo admodum inhumanus erat, sed qui semper effectus est causandi. ut iterum inordinate.

Paulatim tamen invaluerunt, et per signum quoddam sermonis dederunt mihi intelligere quod me tangere volebant. Recurrendo ad eandem hominum linguam communium, certior factus sum, quod nimium felix petitionibus eorum satisfacerem, et pectus meum nudare et manicas tunicae meae volvere perrexi. Paenitentes temeritatis suae, conferti, brachiis cruribusque ita implicaverunt ut, ut vitam servarem, nescirem ubi alter inciperet, alter finiretur.

Sed post paulum blanditias, persuasi ut mihi manus inferrent.

Clamores sequuntur admirationis et stuporis. Ut postea didici quod proferebant significabant: "Massa!" "Chunk!" "Lapis!" "Durum!" "Solidus!" Hoc momento esurientem sentiens paucillum, saccum meum sicci fructus aperui et aliquot frusta in os meum coniecit.

Iamque atrocior admirationis, horrore et fastidio permixtus. Iterum abeuntes in nodum se ligaverunt.

An forte, inquam, istae creaturae solidum cibum numquam attingunt?

Cum animadvertissent inter se quidnam de me ageret consulere, veriti ne in capita, ne in dumeta evaderent, tam cito in motu quam mente ac phantasmata essent. Nihil morabatur, quod in conspectum regis vel principis duci cuperem.

Hoc eis placere videbatur. Sed cum multis anatibus capitum, paulum recesserunt, et quandam lateralem tenuem tenuerunt. Post quem unus ex eorum numero, qui inter eos princeps esse videbatur, et cuius nomen Go-Whizz, ut postea comperi, multis demissis corporis flexibus ad me processit, et me certiore fecit. principem eorum longe abesse unde fuimus, meque hic manere oporteret, dum ad principem suum me ad se perducendum peteret veniam.

Ego tali dispositioni libenter consensi.

Go-Whizz tunc me duxit ad unam mansionem eorum, monstrans cubile spicae aridae iunceaе, et invitavit me ut consolarem me donec veniret, ut me duceret in conspectum principis eorum, Ztwish-Ztwish, sicut erat. Nomen ferebat.

Bulger et secundam iussionem non exspectavi, nam post longam corniculum ad os fessi eramus. Cum dimidia parte duodecim vel plurium arcuum, tam minore quam factae a Go-Whizz et sociis suis, ad quietem nocturnam parare coepi.

Parumper, vel ita, spectabam cedentes hominum eximiorum hominum figuras, qui in singulis fasciculis, velociter ac sine strepitu, tot phantasmatum, e vestigio devolaverunt. Tum me in cubile iunci deieci, Clamavit Bulgerum ut cubaret a me. Sed ille non adeo confidens, ut ego, et manibus blandiens, ad ostio habitaculi consedit, ut parvulum dominum suum ab omni fraude phantasticorum conservaret.

Dies nunc subito exiit, sicut lampas a vento exstinguitur.

Bulger dormire noluit.

At ego nocturnis roribus tecti densissimo tecto, mox in altum soporem et refrigerium incidi, e quo me movere difficilem inveneram Bulger, quia levi recordatione sensi scalpendi bracchio. Aliquot momentis, priusquam somni vincula possem excutere, quae me tam arcte tenebat.

Sedens propere, inveni Bulgerum in magno tumultu peragrasse solum, intermisso aere matutino subinde olfacere, quod, cum appareret, admonitio aliqua ei attulit. Statim mihi in mentem venit ferae in propinquo vagari. Primordia examina ignium meorum. Bulger bene prospexit me permotus ad periculum imminens.

Audebat iam, et sub divo exiens, habitaculum circuit, modo horrens redire crinibus fremens in suspicionem non oportebat.

Increbrescente sollicitudine nunc coepit me genuinum terrorem incutere. Ego in ipso navigio

properans, cum cogitatio per meum animum emicuit: Quid? Celeres effugiunt ista phantasmata? Otiosum est id attentare!" Statui igitur casus meos capere, quid eveniat.

Tuguriolum valde aedificatum est eiusque tectum saltem nos ab fuga sagittae venenatae tutaturum.

Dum autem in festinatione loci perlustrando, clamor a Bulgero me instigavit. Unum aspectum dedi et tremefactum tremefecit corpus meum per obliquum.

Cohors armata in conspectu erat.

Clamore magno, propius mugire, propius ac propius accedere. Hinc ad latus formae ingentes versantur. Ingentes artus, mota more quercus. Brachiaque ad ramos robustos desinentia palmas, Luce obscuro mane, nodosasque per umeros nodosasque figuram accipiunt; latis et gravibus umeris adumbrata vis terrifica. Ictus unus e manu talis tribulae pondus mallei, fragilem creaturam tanquam me inopem in pulvere poneret!

Bulger, ut erat fortis, aspectu tremuit. Illico cogitationes meas collegi et ultimum vale Baroni seniori et clementi baronissae matri meae, in longinqua domicilio sub aquilonali.

Iamque ad limen perventum erat, et pectora vastis stant tundentes sonitus emittit in alta sonos.

Prorsus ego poniam ensem detexi et in aere vibravi.

Effectus stupendum!

Clamore terribili, gemitu ac clamore, terribili pavore recidebant, inter se volventes globos instar giganteorum distrahentes, terram ferientes et in loca erecta terminantes.

Cum tandem hi sacci humanos in aliquid simile quietis consederant, unus e numero in lacrimosam et deprecantem orationem erupit, quam postea intellexi de hoc sensu: O Magister! O Magus! O mysteria massa! O Res impenetrabilis! auferte instrumentum horrendum. Ne nos pungat tremendo, ne pungat molles pelles. Atrox mucro levissima tactus causaret corpora nostra quasi pisces stimulos rumpere! Ne

timeas nos. Amici tui sumus. Te perducimus ad magnum principem nostrum Ztwish-Ztwish. Ego sum Go-Whizz, servus tuus.

Subito veritas animum inrupit in admirationem meam. Falsitas in verbis oratorum nulla fuit. Go-Whizz erat! Alii socii, miserae ossei sacci, qui nudius tertius mecum dividebant.

Subridens et lenis unda manus, pugionem meum ad vaginam propere retuli, et Go-Whizz dedi ut intelligeret se nihil a me timere. Dimidium curiositatis insanum iam progressus sum ut propius inspiceret Go-Whizz et socios eius. Sobrius quippe est, cum dixero tibi hominem esse hominem, id ipsum primum incidi, cum proficiscens ad explorandam insulam.

Sed hanc mutationem mirabilem requiris? Ut herculea fabricata fuisset una brevi nocte, arma membraque tam grandia quam laponica luctandi.

Dico totum esse aerem! Hos ego cum primum conveni non prandebam. Iam ex magna cena nuper veniebant. Scias enim me nunc fuisse in terra mirabilis Ventri comedentes! Cum aer tranquillus est et uenti dormiunt, curiosi homines ieiunare coguntur, et in saccis eorum rugosis, ut diximus, pellibus pendent; sed cum ventus in rabiem ludibrio vel etiam leni flatu et ictu surrexerit, istae res alienae statim crescere incipiunt, nec diu ante omnem rugam et rugam sicut magicam evanescent.

Sicut Go-Whizz et socii eius coram me steterunt, ego perplexus sum ridicula antithesi inter voces et vultum vultus eorum. Hesterno die, vultu truci ac vetantis, voces molles et tibicinis erant; hodie voces terribiles, graves, mugire, vultusque inflare leves et circumfusae risum ac facetiarum.

Cum admiratus eram in conspectu horum hominum miris transformatorum, aliquid Go-Whizz fremuit, quod facile intellexi petitum esse, ut me permitterem ad residentiam magni principis sui Ztwish-Ztwish ducere permitterem.

Subridens assensum praeponens laqueos colligo.

Tumor exinanitus erat, ni fallor, ocellos, In me quantum diceret;

"Carissime magister, quomodo potes te credere ingentibus montibus carnis, quorum unus tam fragili corpore quam vellem murem comminuere potuit?"

Pauculas ei blanditias dedi et tunicam holoserica permulsi, ut scirem me rectum esse me scire. Go-Whizz et eius manus, informes ut videbantur, haudquaquam tardi gressui erant. Progrediebantur ad ratem alacrem, quia tranquillus aer erat et parum ad portandum. Nunc demum, simul bumping, seorsim tanquam globuli globos finiebant. Difficilis res erat mihi risum tenere, praesertim cum viderem aspectum Bulgeri summae perplexitatis. Oculos in me comice volvit. Tandem vero intravimus villam Ventorum Eaters, ubi magnus princeps Ztwish-Ztwish tenebat curiam suam.

Is et ipse rotundus inflatus est, quamvis, ut postea didici, non permisit eum tam aequo animo quam subditis terrae legibus vesci. Ruga passim apparebat. Vultus et arma non habebant speciem tumidam emissiones communem populo suo post magnam cenam. De meo adventu in eius insulam iam certior factus est, ac singulari gravitate et duritiei magnitudine.

Ventorum edentium circiter quindecim tulit ut me in statera libraret.

Dux Ztwish-Ztwish Bulger me suscepit humanissime. Statim oblatus fui ministris publicis et domesticis eius. Regina Phew-yoo erat domina valde magnifica, moribus decora et conservata; sed parva regina Pouf-fah puerili curiositate me delectavit.

Eorum principes, ministri civitatis, dominum suum stabant, et longe plus monendi quam audire volebant intenti videbantur. Nomina eorum Hiss-sah, Whirr-Whirr et Sh-Boom.

Credas tumultum in domo capitalis Ztwish-Ztwish meo adventu creatum. A summo ad imum, a summo ad serviendum homini, omnes orabant, orabant, ut de me sentire liceret.

Sollicitus es alienis favere populis, ut eis opportunitatem ad otium meum studere possem, ad horam vel amplius lepide submisi, pungendo, pungendo, fricando, mulcendo.

Frustra me conarer ad te dare mille et uno clamores admirationis, delectationis, prodigii, metus, metus, metus, quae ex hac multitudine alienarum rerum ascenderunt, qui, cum viderentur, non viderentur. ita

existimare, quantas curiositates mihi ac ego illis.

Exsiccatum meum lignum iam admodum defatigatum est, ac famem rosiones sentire coepi.

Nunc, ut scis, vox Ventri comedentis ex conditione hominis est. Si modo comederit et corpus eius rotundum sit quasi vesiculam bene refertam, vox eius alta est et sonus; si vero interdiu cibum non sumpsit, cortex eius in sinibus et rugis ossium compage dependet, molli et tibia sono loquitur.

Ingrediendi ad frontem, sequitur Bulgerus, et seviem juxta ostrearum acervum, clamor ingens ascendit, in quo fremitus inflati venti edentes permixti sunt mollibus tibicinis sonorum jejuniorum. Non animadvertens ullum instrumentum prope quo testas aperiret, incaute ponim e vagina traxit. Mox atrox pauor concursum multitudinis invasit. Regina Phew-yoo et regina Pouf-fah in deliquium inciderunt. Dux Ztwish-Ztwish cum in conditione ieiunii ad cubicula sua phantasma iacularetur. Ministri civitatis Iliss-sah, Whirr-Whirr et Sh-Boom, plenissime elati, terram pedibus collidunt et velut globulis ingentis e via evolvuntur.

Velox sicam putavi, cuius aspectus cuspis fulgida haec consternationem attulerat; et, lectionibus datis in primo congressu nostro Go-Whizz et Sociis, incepti seriem anatum et ambulationum motuum corporis mei, qui mox in tranquillis intentionibus fiduciam reddiderat, et dispersos auditores ad me reduxit. Sedes suas. Go-Whizzus, qui extremus cucurrerat, nunc maximus erat in eo, quod se minime timuisse gloriatur. Dux Ztwish-Ztwish resumpsit sedem neruo magno, sed animadverti eum defixis oculis in loco ubi pugionem meum in balteo abscondi. Quamvis ostrea dentifricia solum ad acuendam gulam visus, nunc tamen vehementer haesitabat scire, quonam modo conchas apertas rimaretur, nam leges terrae edentes in aliquem inven- runt poenas mortis. acuto in possessione.

Ungues in prima infantia deprimuntur ad carnem, donec invalescere vires amittant, et durissimae cutis locoprehenditur.

Dentes, non habent venti; vel, quod rectius dictum est, dentes supra gingivas non nascuntur. Videbatur enim natura sensim cessasse operam dare, ut iis aliquid ad quod omnino nullum haberent usum, suppeditarent.

Meminerint curiosi homines non semper tam tenui victu contenti fuisse. Antiquitus — ita dux Ztwish-Zt-

wish me certiore fecit, maiores suos pomiferos fuisse; fructibus tamen deficientibus, ad gingivas, quae ex arboribus fluxerant, recurrere coacti fuerant, et cum sensim exsiccatae essent, varios ventos, qui per insulam flant, quibusdam invisibilibus seminibus vel particulis replerentur. qui vitae sustentandae potestatem habebat.

Ad resumendum: Asciam silicem humi iacentem observans, eam apprehendi et ad aperiendum unum e maximis ostreis laborandum est. Magnum silentium incidit in comitio. Subitoque contorto contorto contorto superiori, inferiorem sublato, cui pinguis ac decoriosa creatura imminense fatorum immemor iacebat, ore aperui, et e conspectu elabi lepide pinguis buccella. Centum stridorem stridorem semihorritum, Dimidium stuporem erupit, sicut chorus ingens a circumfuso ventorum edentium turbis. Iterum atque iterum erupit, modo geminato vigore iterum erumpere.

Hoc tam gravi morbo multi videntium, illis singulare spectaculum, ut abripiat locum, priusquam iterum buccam sumere posset.

Videas quomodo senserint. Ut voles ingurgitare ex lapide ac ferro incipiam.

Regina Phew-yoo timide adhaesit lacerto mariti sui; sed principissa Pouf-fah audacter propius ad me iit, quo melius perspicere posset homunculum totum per solidum. Iterum unam ex maximis conchis sustuli et occupantis iugulum labatur tacite, non oblitus toties ad solvendum album musculum, qui conchas pro parte festi Bulgeri tenebat.

Paulatim adeps Ventorum edentium, conspecto homine in massas cibum deglutiendi, cessit curiositati edacitatis, ut propius propius accederet, meumque satiandi famis modum melius consideraret.

Satis intelligere potui scire multos Ventorum Eaters dubitationes gravissimas habuisse me vere ostrea deglutivisse.

Ad eos minus veniam aliquam nequitia aute.

Principissa Pouf-fâh super scamnis unum conscendit, et statim ostrea evanuit guttur meum, institit aperienti os meum ad maximam latitudinem, ut sibi quaereret et videret si ostrea non esset. abscondi

sub lingua mea, aut alicubi in maxillam meam.

Subitus clamor terroris insusuit spectatores, quantum me fecit.

Regina parva deliquium abrepta est.

Dentes erat! Terruere leves Pouf-fah media morte neci.

Parumper omnia confusio. Inciti a Go-Whizz, multi Ventorum Eateri fustes arripiunt, et parricidio intento urgentes. Principissae Pouf-fah reeditio, splendida et arridens, omnia rursus recta statuit.

Turba autem inexplicabili curiositate correpta accedendi et quaerendi sibi rem horrendam quae Pouf-fah in deliquium proiecerat.

Mox incoepit dolor fauces extendere os meum satis apertum, ut unumquodque eorum spectet in duplici ordine eboreorum et molarium, et si hoc ipsum dico, habui in illis diebus unum ex tenuissimis. Dentes, qui semper per frustum Nienburgi biscoctum secarunt, aut frustum anseris assati Germanici terebant.

Posthac, pueriles ac simplices homines satis comperti sunt "Minimum Hominem Creber Totum Per" creaturam benignam ac pacificam ac omnimodam prorsus innoxiam fuisse.

Pueri circum me confluebant, et risibus et anatibus meis mox amici mecum fiebant.

Hoc gavisus sum, nam cupidus eram Ventorum comessatores arcte studiosos facere iuvenes et senes.

Mirationem meam iudicare licet, cum vidi turbam horum puerorum, animatam globulos, quos in illis erant, occupatos esse, novos lusus in me irruentis benivolentiam et quasi pilas globulos e saepe tabula iactantes.

Bene, credo, curiose ardes, aliquid certius de istis alienis audiendi.

Mihi non prorsus ignotae fuerunt. Antiquas peregrinationis libros ab Arabicis auctoribus passim legeram, et de tali aliquo genere; quorum corpora adeo fragilia sunt, ut validiores et graviores cibos gustare non possent, quam dulces gingivarum, quae ex arboribus fluxerunt, et quorum pellibus adeo perlucentibus, ut vitreae vocantur, pulsus corculi sui manifeste. visibilis est oculis aspicientis. Non dubito hos auctores ad insulae huius mirae incolas referri, in qua nulli fructus, baccae, vel eduli radices invenirentur, et quorum maiores, ut Ztwish-Ztwish praecipuus informatus sum, superioribus seculis fecerunt; ita vitam sustentant. Sed fateor me esse homines, qui proprie in aere vixerunt; vel, rectius loquendo, ventis quibusdam invisibiles materiae sustentandae particulas onustas, paulo plus fuit quam unquam etiam in vehementissima imaginationis meae operatione somniare ausus sum. Delectationem igitur meam iudicabis, cum me inter tam extraordinarias homines invenias, et ut eos genuinos naturae, mansuetos et placidos esse deprehendas.

Nec tamen diu inveniundo quod mihi satis magnum esse probaretur.

Hoc erat. Didici quod, licet verum sit, ut dictum est, Ventos edentes regulariter, genus pacis amantium, ingenio modestum et aversatum maleficium, tamen hoc generale regulae exceptiones fuerunt. Mirum dictu, quo vento pascebantur.

Sicut ipsae omnes mulieres erant mansuetudo. Mollibus zephyris austri vescebantur. Sed pars magna eorum famem suam implendo validi et salubris Favonii vento contenti sunt; bonus autem numerus, ex aliqua opinione quod suaviorem et subtiliorem saporem haberet, quamdam gravem et nucem similem saporem, ventosum ventosum irregularem praeferebat. Neque tamen a medicis nationis optimae habitae sunt alimenta salubria, et contendebant eos, qui hunc ventum pascebant, nunquam tam sanum ac cordi fuisse, quam qui se totum ad alunt et ventum Zephyrum stringerent.

Pauci erant, ut in omni terra, qui validis et opulentis cibus gaudent vescentes praeruptis, procellosis aestivis, affirmantes aptissimum esse ad inopiam et naturam homini destinatam. Ad sumendum ventum validum et validum, ut aptum illis ad bellum vitae. Fuerunt etiam nonnulli, perpauca, ad honorem mansueti et pacifici populi, qui contra leges terrae ac principes Ztwish-Ztwish expressa imperia susceperunt. Sibilus iratus, feruidus Aquilo, et periculosus umor hausit, donec melioribus naturis funditus mutatus est; et ex mites, timidi et pacifici, asperi et litigii facti sunt.

Huc pertinebat dux Go-Whizz. Nam, ut mihi per Whirr-Whirr dictum est, ipse dux Ztwish-Ztwish timoris signa praebuit, cum vidit Go-Whizz in villam venire fluctuantem, oculos inflammatos, gressus instabiles,

orationem indistinctam post gravem coenam super. Rude et colaphis Aquilonis. Dum in hac conditione Go-Whizz modicam potestatem quam in se habebat amisit, et semel tantum oblitus est sui, ut minas et contumaciam contra principem Ztwish-Ztwish efflaret, e suis conclavibus ejiciendo rectorem. Ei cum silice, quod habebat, gravi cuspide acuto.

Tales erant curiosi homines per quos me peregrinam et iucundam familiaritatem cum principe suo inveni.

Paucis diebus post adventum meum ad villam Ventorum Eaters eram, proh dolor innocens causa gravioris casus, quae aliquantisper invidiosa me effecit apud Ztwish-Ztwish aulam capitalem.

Totum hoc modo factum est.

Dixi iam tibi quam cito pueri soliditatem corporis mei detegerent, et quantam laetitiam contra me se iactantes in me plenam benivolentiam iecerint, ut iterum ludibrio iterum quasi pilae tot pilae proiecerint.

Nunc memorare debes quod etiam post cordiam prandium, totum duodecim infantium istorum circiter unam bonam libram expendit.

Eos hortabar ad ludendum de me, quo melius observarent curiosas suas artes et vias, quarum una erat brachiis cruribusque cincinendis, et ita catenam humanorum nexuum formabat, quarum altera ad fastigium affixa erat. Tectum et alterum fortasse ad aliquod altum baculum vel pertica, interdum etiam per viam tendens et in tecto habitaculi oppositae desinens. Sic festos horas in auram diei nutantes, saepe iactantes somno. Nec inusitatum omnino fuit videre unam ex matres quaerentibus prolem insilire, claudicare, deponere nexus vivendi, uncoquere infantem, repone lineam ac festina domum.

Sedente quodam die, in podio vnius casis capitalis Ztwish-Ztwish, duodecim vel plures filiorum suorum positi ad talem catenam faciendam, uno extremo affixo in aures meas, sicut bonae. Nauta libebat interdum gero, et alter pene ad terram perveniens, podio summo clausurae transiens.

Ruere, obnixus, obnixus, clamores, clamores et stridore emisso, parvus ventus comessatores gaudio ferino erant, cum repente unus ex proximis mihi in acumen torsit, quem sine dubio in lapellum detrusit.

Extremum tempus tunicae meae facerem aliquid reparandum, nam, ut vero nauta, acus et stamine usus eram.

Excitatus sum e somnis speculatione horum phantasticorum per rimam acutissimam, qualis facta est rupta ludibrii vesica.

Iterum atque iterum idem sonus acris in aurem.

Satis erat aspectus ad explicandum omnia. Comae horrore horrentes sentire potui, dum vivos nexus catenae huius post se dirumpere vidi, et in tenues auras evanescere. Explo- dando in contactum cum acumine, vis explosionis primae harum globulorum flatuum humanitatis satis fuerat ad infantem proxime in acie erumpere et sic usque ad finem catenae!

Duodecim ex eis intraverunt in minus quam tot secundis secundis et non tam quam crinem crinem ad domum matrum fractis ferentes!

Paucis momentis ex omnibus partibus vici. Fletus, ululantes matres, ultionis ululantes, de habitaculo in quorum interiora Bulger et se cesserant cito congregati.

Credas nunc mihi cum dico, quod minime formido exercitui Ventorum manducantium stetissem, quando post magnam cenam plenissime inflati sunt, sed contigit ut aer tranquillus esset per diem. Vel ita, ut multi iam ad vitalia sceleti magnitudinem adterriti essent, in qua ego primum occurram. In hac conditione hostes haud spernendi erant, quippe qui, ut fecerunt, fulminis prope celeritatem inicerent, in retibus subtilibus retibus contexta bamboicis fibra implicabant ac fustibus interfecerunt.

Verum, fustes hae factae sunt de corkwood, et sexaginta ex illis minus pondo quam libra; sed haec res tardius et graviolem mortem faceret; Nam, cum paulis percussionibus unum sui generis pro sua miseria perduellionis sufficeret, totum diem eis de tam solido hoste, quam fui, vitam percutere oportuisset.

Priusquam forte cogitationes meas colligerem, Go-Whizz ad ianuam cum scapula erat, retia me obiciebant, dum post iacula stabant fustium ordinem, exspectantes vices suas inceptas. Cogitavi apud me: "Grave est hoc negotium. Si dux Ztwish-Ztwish non adest, me retibus implicabunt et vitam ex me

percutere conantur antequam redeat, bene enim noverunt amorem suum in me. Sed peius omnibus fuit quod Go-Whizz ex longinqua insulae parte nuper redisset, quo ipse et pauci ex suis faucibus clam iter fecerunt, ut in rudes et indomiti aquilone se effunderent. Favonius. erat plenus swag et ere! Ad tantam magnitudinem tumidum numquam videram. Vox eius sonabat tanquam profundus mugitus alicuius animalis truculentis.

Retia sua in aëre contorsit, et clamabat tonantibus, ut se sequi possent.

Sensi nunc momentum me advenisse ut vitam meam ac Bulgerium nimis arduum conatum facerem, nam cum quattuor pedibus in retibus suis tortis, praedae facilem caderet Go-Whizz eiusque cohortis. Sensi etiam pejorem fore quam inutilem appellare Go-Whizz ad misericordiam, ut erat permotus longis et profundis haustibus saevi ac furentis aestivi zephyri.

Ibi constitit, inflans, flatus, tortus, vibrans, ut circum caput et circum caput torsit fatalem telam, quae, cum dorsum e muro tollere conaretur, intendit me obicere ut auceps captaretur avem.

Repente me cogitabam vasculum, quod me ad tam periculosum angustiam attulerat.

Priusquam tamen e latebris eam traherem, statui edendum esse et me paululum iactare.

Nunc gravissimus ventus Eater sex libras pondo pensat; et, ut credis, pondus meum, centum fere librae, magnae terrori fuit. Steterunt in timore assidue, ne forte unum digitos Ventri comedentis calcaret et exploderet.

Priusquam permetterent me unum ex maenianis suis audere, vel unam mansionem superiorem inhabitare, perrexerunt eam firmissimis polis bamboicis firmare quam invenirent. Ita, nunc coepit mihi pauca Go-Whizz fortissimis dare monimenta leves ponderis et soliditatis mei.

In altum saliens in aerem, bamboum in terram apposui tanto obstrepente obstrepente ut omnia tremarent ac tremarent.

Primo signatus generalis de sequacibus Go-Whizz, et dux ille strepitus solus relictus est contra

Bulgerum et me.

Ille satis fortiter constitit, quamquam viderem se inclinari ad clamores suorum exaudiendos, et e conclave emittere priusquam frangeret. Sed, post aliquot ex meis saltibus, videns tabulatum restitit omne meum conatus ut eam frangeret, Go-Whizz in cohortem suam redintegrandae sunt.

Iterum iamque furiosius nos stridore et ejulantes tanquam furiosos circumdederunt, dextras manus erectas retia periculosas ferentes, quibus me et Bulgerum implicare sperabant, ac deinde mitte.

Iam tempus erat mihi in subsidiis meis subsidia.

Ita feci. Effectus stupendum. Acus probatur unum genus audaciae; praelonga et splendens et acutissima. Punctus pugio mihi satis male erat. Is eos in atrocem ac perculsum metum coniecit. Sed hoc vasculum, quod ante eas vibravi, in vicia rigidi terroris iniecit.

Ad terram defixa steterunt, ac si in acumine totos oculos defixit, unum omnes, si unc arriderent, ad necem sperabant.

Tandem magno conatu Go-Whizz ex loco erupit, elato alto horroris ac murmure clamorem, volvens post se, atrocissimo terrore. Quod videntes tumultus, in quo fortes Go-Whizz et ejus sequaces a me recesserunt a facie, convocati viri ac mulieres, clamore terribili, se ceperunt quasi legio daemonum insequentium.

Brevi tempore Bulgarum solus in acie steti. Non e parte mea movit sub tempore quo mihi mors minata est.

"Veni!" dixi ego, ut te inclinavi, et percucurri caput. "Veni, fidelis amice et comes, eamus ad principem Ztwish-Ztwish, et rem coram eo ponere!"

Princeps e somno meridiano modo evigilavit. Tota conflictu placide dormierat, unde necesse erat ei plenam rationem reddere casus infortunii, quod fiebat in explodendo totum chordas infantium, et conatus Go-Whizz me interficere. Animo magno et patientissime exaudivit. Postulavit deinde paulisper

excusatum, quod sibi paulo ante nuntiasset mollissimum ac suavem austrum flare coepisset.

Et egressus est in podio; Et postquam circiter duodecim offam puram refrigerium auram reficiens, paulo pinguiorem reddidit, et, sicut omnes, accepti cibo prandio, amabilior et benignior fuit habitu quam antea.

Nuntii duodecim minimorum subditorum tam acerbe papaver existentiae non videntur eum valde sollicitare. Quod eum maxime movit, quod usque ad illam horam nunquam in mentem venit, p. vir!

Pro certo habeo hoc ipso momento in vestitu meo absconditum esse ante oculos.

Contremuit.

Confirmare studui, explicans ei me quamprimum putem immergere in cor meum, ut hoc paene invisibile et mortiferum in ejus vitam converteret.

Ridere conabatur, sed horrore finitum est.

Putasne, homuncule spissus, tremula lingua Ztwish-Ztwish dux interrogavit, ut videam, et in deliquium non incidam?

O certe, princeps magne, meum responsum. Imo, Ztwish-Ztwish, levissima et erectissima, perrexi, "Hoc horrendum instrumentum totius virtutis tuae spoliare possum, ut te laedat et in manu tua tanquam ligneum aliquod innoxium collocet. Visne metuenti sic tibi tradere punctum?"

Cum levi horrore dux Ztwish-Ztwish responderet.

"Immo vero, magne et doctissime magister, iam videor posse conspectum eius ferre. Fortissimus quidem sum, sed scis unum stimulum illius lethalis puncti statim in vita fortissimi Ventri comedentis.

Iterum ajebam nihil esse vereturum, dum iter secutus sum. Haec fatus e latebris strinxi acum renidens.

Dux Ztwish-Ztwish primo oculos clausit, sed paulatim ausa est ut punctum micantis cerneret.

Procumbens tuli unum fustibus subere et abrumpi paulum minoris extremitatis acumen in illud intrudere.

Dux Ztwish-Ztwish meus motus observavit cum quadam acerbitate curiositatis.

Ibi, Ventorum comedentium princeps, exclamavi, "nunc cum eo gaudeas, in juncis lecti tui absconde, nocere tibi non potest. Tam innocens quam scurra saxum, unius micantis aquae rivuli tui montis. Accipite illum! Aliquando tibi serviat, si subito impetum in personam tuam illustrem.

"Tali momento nihil time! carpe firmiter, metuendum cuspis e latebris trahe in hoc cortice cortici. Tam parvum est, ut in manu tua invisibilis sit, et dum adstat inimico tuo ante te ficta salus, eum perforet ad mortem; tu enim dominator es, et eum qui populum tuum principem suum spoliare conantem mors decet percutiat.

Dux Ztwish-Ztwish arripuit acum cum tremore manu, et abscondit frenum cortici, quod tenebat sub culmo tecti. Tunc convocata e famulis suis unum e cubiculis quendam parvam cistam bamboo adferre iussit, e qua raras gemmas filo traxit, nonnihil succini natura, sed millies clarius. Hoc pulcherrimo munere me dimisit, ministris suis imperans ne quid mali mihi liceret venire ad casum, qui chorda ventorum eaters explosa est.

Ite-Whizz iram suam aegre celare potuit, ut me rursus honoratum hospitem apud Ztwish-Ztwish principis aulam videret.

vigilantiam tamen in minimo non relaxavi. Per singulas noctes manibus meis fenestras obstruxi, et Bulgeris iunci ante ianuam posui, ut me opprimi non posset irato duce.

Cum infantium explosio penitus oblitterata esset, peregrinatio mea inter Ventos Eaters pergrata maneret, nisi nova difficultas orta esset ut me sollicitum faceret.

Tenuior victu in quo fueram, quoniam adventus meus inter curiosos homines, dum mitigavit famem

meam, expoliavit me pinguem et saginatum aspectum, quem semper habui, atrox me carne perdidisse. Dux Ztwish-Ztwish et regina Phew-yoo delectati sunt, nam, ut hoc expresserunt, "Parvulus homo densissimus-per in specie saltem verus ventus comedenti celeriter fiebat."

Bulger quoque diro corruit.

Miratus deinde subinde nigris, oculisque micantibus in me, ut diceret: "Domine, magister, quid nobis est? Edimus, et tamen attenuamus. Numquid vere convertimur ad Ventri Eaters?"

Et alia mala res erat, quod, dum mea semper manitas me tantam sollicitudinem faciebat, ferebat laetitiam cordi reginae Phew-ioo, qui me de ceteris observare videtur instituisse. Mese in servicio domini et domini mei, donando mihi manum pulcerrimae principissae Pouf-fah.

Regina Phew-yoo explicatio tenuitatis meae semper crescentis fuit, quod effectus admirabilis insulae suae erat; Parum admodum interest, quam crassus et solidus homo, si satis diu inter eos vixerit, paulatim amitteret ac, si non genuinus Ventus comedentor, vel prope ut levis et aereus esset.

Quas opiniones cum ab aliis didici, antequam eas ex ore ipsius reginae audirem, minime mirum mihi erat, aliquando nuntium ex magnifico Phew-yoo accipio, qui me coram ea me praesentet.

Acceptatio mihi gratissima est, et etiam regina Pouf-fâh, quae me sub matris tecto videre plurimum delectat. Huc atque illuc quasi globulus ludibrium, nunc unguentum e floribus arefactis excutiens, nunc chordas gemmarum curiosarum, quas supra memoravi, tendens, ante faciem meam micabat.

Oblectabar eam tenentem manum manus meae et iactantem et captantem, velut pilam globulum volo.

Regina Phew-yoo aspexit tacita satisfactione.

Cum reginae Pouf-fah ludi pertaesum esset, regina sic locutus est:

« O homuncio spisse, habeo tibi dicere quod letificabit cor tuum. Summe princeps, mi vir, et notavi gaudio quod quotidie in dies tenuior ac tenuior es. Scito ergo, quod hic effectus magicus aëris spiras.

Cum ad hanc insulam appulissent majores nostri, ipsi tui similes per omnia solida erant. Noli ergo expavescere, cum paucis hinc mensibus te totum mutatum inveneris. Hoc gravius onere inutilis carnis mox amittes, quem tanto tempore tecum circumferre damnatus fuisti, et levis et erectus fies, sicut nos. Et, dilecte Lump, ut ab presenti solida forma mutes properes, et venuste et concavus fiat sicut unus nostrum, consilio et assensu Ztwish-Ztwish, annuentes tibi licentiam comedendi apud nos illo die. Hac ipsa hora primam tuam coenam facies in vento dulci ac salubri Austri. Eo ipso momento, pusillule Chunk, quod satis macilentus fias ad magno principi, dabit tibi pulcherrimam reginam Pouf-fah in uxorem tuam.

Ad haec verba, regina, quae me valde amare videbatur, plaudit manibus gaudenter, et inter matrem et me quasi ludibrium pediludii proclamat.

"At, homuncule Lump," regina Phew-yoo continuata, "priusquam proficiscamur ad cenandum in dulci vento, qui super Convivium Montem spirat, duo sunt, quae summus princeps Ztwish-Ztwish dixit me esse valde singularem. Commemorare tibi duas condiciones, quibus te super omnes homines honorare voluerit, manum pulcherrimae reginae Pouf-fah tibi largiendo."

"Nomina illos, regina piissima!" Clamavi, quia nimium sapiens eram, ut quid in hoc loco opponam. Solus nimium bene novi, unum verbum a principe Ztwish-Ztwish me traderet in viscera trucidis Go-Whizz.

"Sunt," resumpsit regina Phew-yoo, genas inflans et dorsa pollicum ludibundus percutiens, "sunt, homuncule, perplexe, ut dentes etiam gingivis ac tuis limabis. Ungues tuos semper carni excisos.

"Erit, ut optas, clementissima regina," respondi, multis humilibus corporis anfractibus.

Tum regina Phew-yoo gayly respondit, "Nihil tibi restat, nisi ut protinus te cibo nostro assuefacias; sic ad convivium montem sine mora proficiscamur, nam ventus auster dulcis et fortis flante recenti!

Comitatus sum reginam Phew-yoo et reginae Pouf-fah loco indicato. Pulvis erat colliculus, a quo longe ad meridiem versus per vallem spectare potui, lepide admodum pulchra.

Illa statim ac reginae mollem, dulcem aerem attrahere coepit, et me hortabatur ut idem facerent.

Gaudebant mea opera. Nam maternus Phew-yoo parum sollicitus videbatur ne ego me nimis.

Postquam paucas altas potiones reginae ceperat, miratus sum quod ad eam accederet famulus, et circa iugulum globuli iugulo elastico funiculo inserta ponerem. Id cautum erat, ne reginae nimis libenter comederent, si libuisset. Bene, ut credis, ad conclavia mea redii a cena cum regina Phew-yoo et reginae Pouf-fah in Banquet Hall hominem valde esurientem; si fieri posset, esuriens erat quam prius eram, nam me rapacem fecerat aura purum, dulcem multamque profundam flatus.

Rursum solus apud Bulgerum, pono operam excogitandi rationem aliquam ut plus cibi excipiat; et reprimendo meam terrorem carnis amissionem, reginae Phew-yoo consilium finem mutandi me in genuinum Ventus Eaterem et me reginae Pouf-fah in uxorem dando.

Visum est mihi ut aliquos pisces in armis maris proximi vicum caperem, et in vivis favillae aestuaret, nam fomes in sinu meo habui.

Hoc consilium lepore laboravit. Mox aliquot de servitoribus docendis complura retia sua velut in Sequanam aggerare potui, gavisus primum illud conicio ut bolum duodecim vel plus squamae marinae subtilius efficiat.

Bulger risum cum magno studio ingressus est, arripiens funem in ore et pro vita cara trahens, dum trahere coepimus.

Proximum erat ut folia arida et ligna colligeret et ignem idoneum inciperet ad faciendum favillas lectum. Ventorum catervas circa me convenerunt, et motus meos observabant cum quadam mixtura admirationis, timoris ac voluptatis.

Cum tandem fumus volvere coepit, et flamma se ostenderet, clamor consternationis erupit, et stimulus ferox consecuta est.

Dux Ztwish-Ztwish accitus fuit; sed nihil negotii erat ei persuadere, me nemini nocuisse, quod rubrae linguae, quas prosilire videbat, innoxias esse, si cum carne non convenirent; necesse esse ei id edici iubere, ne ad linguas purpurae, quae e fumo atris emicat, populum propius accedere.

Per tempus favillarum vivarum formavi paratus eram cum basa marina duorum pondo librarum et incoeptio incepit.

Supervacaneum est me tibi persuadere Bulgerum et ad jucundam cenam sedi, vere primum satisfacientem ex quo meus adventus inter Ventos eaters.

Ex hoc tempore omnia bene operata sunt. Cotidie ostrea conglobatores et piscatores mei ad litus visitabant, ut lardario meo inservirent. Rediens semper fui pulchro favillae cubili paratus. Ita res per hebdomadam vel sic ibat. Delectabar reperire Bulgerum et me splendide assequendo carnem. Et tamen omnibus subinde debui reginam Phew-yoo invitantem ad coenam cum illa et reginae Pouf-fah apud Banquet collem accipere, ubi simulavi cenam molli et odorato vento aequae ac illi frui. Sibi fecerunt. Regina Phew-yoo affirmabat complexionem meam in dies clariorem ac dilucidiorum esse, ac procul dubio paucis mensibus "deglutire lapides", ut vocant, penitus emittere possem.

Dum mea studia curiosorum hominum quiete prosequeremur, alia infausta res evenit, et hoc tempore gravissima et gravissima res evenit.

Non diu adsuefacti adsueti edentes Ventorum, visu primo, visuque ab atrae Ora purpureae linguae spirantis nubila. Nam mox didicerunt dulcem boli odorem suavissimum in favilla iacuisse, et cum esset frigidus aer, non dubitavit circa Bulgem formare gyrum, et me sedentem prandio frui ac sedisse. Et eis curiosum spectaculum simul. Forte una vespera altius cubile reliqueram quam putabam. Et cineres super eos collecti usque ad noctem ardere pergebant. Cohors rostratorum factionis Go-Whizz, casu fortuito, ex itinere ad septentrionalem insulae littus domum rediit, ubi se vento illius partis vehementissimo convaserat. Reliquorum favillarum ardore attracti festinantes multam ligna colligere festinaverunt in linum iacentes, et, ut rubras linguas hinc inde flammam ejicere coeperunt, sese in orbem circumdederunt; calor enim nox humida et frigida erat.

Tam iucundum effectum caloris inveniunt, ut ibi pernoctare constituerint, ac prope ignem in terram se proicerent, quo ire arbitrati sunt.

Media circiter nocte, leniter a pede brachii scalpendi, mihi narravit aliquid insolitum accidisse, nam me numquam excitavit, nisi satis scivit rem esse gravem ut ei in perturbatione me confirmaret.

Villam in incertis terroribus inveni. Perforantes auris feminae clamoribus altis miscebant virorum clamoribus.

Dubitas, iam quid accidisset. Simpliciter haec res erant: Frigora abundabant nocte, multique Ventorum comestores semisomnus, et semisopitus alta potione feruentis Aquilonis, propius propiusque ignem accesserat; subito ingens vis aeris frigidi, quam absorpserat, dilatare coepit, et quatuor ex his terribili sonitu explosa est.

Citius quam nunciare oportet, habitatio mea circumfusa est quiritatione, stridore, ululatu ventorum edentium turba, mortem instantem flagitans.

Omnes principales auctoritates Ztwish-Ztwish cum suis requirebat ut me eriperet ne in retibus funestis implicaretur et illico necaretur.

Ad rem millies gravius, saevus et praeoccupator Go-Whizz vicum hoc ipso momento ingressus est, cum stipendio rixorum adseculorum in vestigiis eius. Fuerat in itinere secreto ad ultimum septentrionalem partem insulae, ubi aquilo fremit et fremit insana. Nunquam eum videram tam valde prorumpentem cum alimentis suis intumescere.

Audito fato, quod quattuor socii consecuti essent, furor non est modus. Ipse et socii pectora tundeant, donec alto sonante sonante tremuit aer, ac subinde in funestos funesti lamenta eruperunt. Principem Ztwish-Ztwish palam et audacter incussit, cum populum suum prodidisset, et quondam beatam insulam suam in ruinam quandam per manus "monstriculi per omnia densa" tradidit, qui per dierum magicam et turpia mysteria volebat. Mox suos lapides ut sibi pascat.

Dies iam frangere coepit; et, superveniente luce, tumultus castelli novas vires suscipere videbatur. Ita certus eram quod mors me percuteret, quod plures nuntios scripsissem ad Baronem seniore et ad clementissimam baronissam, matrem meam, in foliis libelli mei, et cum uno e principibus servientibus reliquit partes. Hoc mihi optandum fuit, ut eos populo meo mitteret, quos in litore insulae longinquo in litore pulcherrimo navi inventurus essem.

De Bulgero nihil dixi, nam nimis bene sciebam illum meum latus esse moriturum.

Pessime paravi. Scindibulas examinavi sclopis mei, pugionemque meum sub pallio ad tergum cervicis abdidi, quo melius vellem attingere, si comminus accederet.

Quo facto, accessi ad ungues meos quam potui acuminibus incidi, nam vitam meam quam carissime vendere decrevi.

Dum ego de affectu erga me Ztwish-Ztwish principe confidebam, nesciebam tamen quo tempore animum amitteret et me ad populum converteret ut se ipsum servaret.

Bulger omnes praeparationes meas oculis apertis et intelligentibus observabat, interdum humilem, nervorum querimoniam proferens, sicut ululatus, eiulatus, rugiens turbae ante habitaculum principalem Ztwish-Ztwish.

lure terrae populus prohibebatur ad interiorem clausuram principis mansionis ingredi, sed Go-Whizz, cum unus ex principibus vel principibus minoribus, decebat ut in conspectum principis progredere-
retur suasque iniurias faceret. eius precibus.

Nunc igitur furens Go-Whizzus, a suis discedens, non destitit ultionem de daemone massam clamare, qui bis in conspectum populi sui mortem et interitum straverat dux Ztwish-Ztwish.

Tranquillus princeps fuit. Cibum non sumpsisset per quatuor et viginti horas, et stetisset, ruga, tegimen-
tum, et coagmentatum; Prope eum sedit regina Phew-yoo et regina Pouf-fah, et statim post eum
ordinati sunt tres consilarii, Hiss-sah, Whirr-Whirr, et Sh-Boom. Recentibus haustibus validi et salubris
Favonii venti bene rotundati erant, ac proinde quasi contenti et ridentes videbant Ztwish-Ztwish tristes
et sollemnes. Steti in diaetam contiguam, post velum bamboum absconditum, cum fideli meo Bulgero
iuxta latus meum. Ita sum positus, ut omnia viderem, quin ipse viderim. Dux Ztwish-Ztwish cognovit
meam praesentiam ibidem.

Cum Bulger furentis et mugientis Go-Whizze conspectum arripuit, adeo timidus est, ut decumberem et
caput mulcere deberem ut nihil pertimescam. sed ita se res habet, semper me magna pericula
subiciunt.

Ego illos frigidos habeo, sed tristes, nam cogitationes meae in tantis momentis revertuntur ad Baronem seniore et ad clementissimam Baronissam, matrem meam, in longinqua domo sub caelis patriae dilectae.

Sicut eu ingens pedis magni cuiusdam calcis impulsus, Go-Whizz in auditorio camera principis Ztwish-Ztwish appulit. Brachia violenter quassat, et interiori furore constringitur, quia adhuc nimium amens erat, ut alium sonum ederet, quam fremitus aut fremitus profundus.

Ex loco meo post Bamboo velum secutus sum, cum omni acumine visus, quo tam juste famosus sum, omnes motus furiosi Go-Whizz, ac actus et mores praecipui Ztwish-Ztwish et consiliariorum ejus, Statui enim me non indiligentem esse, si aliqua proditoris signa conspicerentur. In primo aspectu vidi quod rebellis Go-Whizz aliquid absconditum in cingulo suo habebat, et ex figura et longitudine statim scivi quod esset cultellus silicis. Velox ex sententia, annui servienti mihi lateri, nuntium ad Principem misi, nuntians apparitorem videri occupatum in unguentorum foliorum agitatione ramos, quod officium erat, dum in aurem principis insusurravit.

Erat haec.

"Cavete! Domine, dux. Litigator in zona silicem cultrum abscondit. tentabit te occidere. Cave! Et cessabit!"

Go-Whizz paululum iam quievit; sed, tonitruum voce, coepit vexari. Longos annos pacis et felicitatis in insula sua depingit, quibus benedictionibus longis et gloriosis principum, quorum Ztwish-Ztwish progenitus erat, dignus erat. Intonuit ferociam contra omnes Ventorum hostes Eatores, et suas laudes quam mollissime intonuit narrans tot operas virtutum, quas in Ztwish-Ztwish obsequio peregit, ac finem pro dilecto suo principe moriturum se paratum ac promptum declarans.

Cum Go-Whizz dixisset, princeps paulisper tacitus caput inclinavit, ac deinde respondit: « Vere et sapienter locutus es, o Go-Whizz! Fortis es. Dexteram es postulare gratiam a manibus meis. Dic, Go-Whizz, quid faciat tibi Ztwish-Ztwish?

Ad haec verba Ztwish-Ztwish, omnis ille furor Go-Whizz denuo erupit. Tunc pectore, innixus et dejectus auditorio thalamo, fremit;

"Ut hac ipsa hora, 'Solid daemone,' tremendum 'Man-Lump,' monstrum 'Crass-Omnis per manus meas dederis', qui totam hanc mortem et ruinam in terram nostram perduxit!

Dux Ztwish-Ztwish paulisper tacuit.

Quid dicam tibi quod cor meum ipsum pro responso auscultavit?

Nihil audire potui nisi altum, crassum, sonum raucum spiritus Go-Whizze prono ad capiendum primum verbum quod de labiis capitalium caderet.

Visum vita. Tandem Ztwish-Ztwish locutus est;

"Frater meus, haustu saevo ac furiali Aquilonis inardescis profundo! Extra te es. Non vides manifeste. mortem non adiudicandum nisi cum legibus patrum nostrorum constituetur. Vera, 'Homo Crassus-Omnis-per' causa fuit magnae calamitatis nostris, sed causa innocens. Non est certavit nec voluit laedere. Pacis amator est, amicus benignus. Sectatores mei de periculo linguae purpureae admoniti sunt. Quod 'homo Lump' mortem suam non quaesivit. Et bene, nosti quod jura patrum nostra jubent Convivarum sacras ut textura tenere cutis. Vade ergo, Go-Whizz, adire non possum hominem 'lump' ad mortem.

"Numquid hic" fremit dux fallax, "iustitiam quam das populo meo?"

"Age, litigator!" re- spondit dux Ztwish-Ztwish, nunc celeriter amittens dominium in se. Obmutesce et recede, ne in indignatione mea ad frequentem iniuriam tuam te ad poenam merendam tradam.

"Curam habe, Ztwish-Ztwish!" fremebat Go-Whizz, fervens ira, cave ne populus tuus surgat in virtute sua et eiciat te, princeps iniquus.

"Abite, inquam!" Ztwish-Ztwish erat placida sed severa responsio.

"Vade igitur primum proditorem populi tui," intonuit Go-Whizz, prosiliens scopulo cultro in sublime levato.

Clamorem terroris ab iis concursum in auditorium thalamum prorupit. Dux autem Ztwish-Ztwish placide extendens manum et tetigit futurum sicarium.

Mille furentis corpore crepitu Go-Whizz volavit, ut ingens tempestas manibus vesica rapitur, et eiectae quassatae quercus aegrae.

Regina Phew-yoo et regina Pouf-fah trepidi et attoniti inter se inhaeserunt, tacitus timor in vultu principum sedit. Ille autem placidus, et pauca leni et stabili voce ad reginam et reginam locutus est.

Cum populus Go-Whizz de conatu suo rectorem suum occidere et quomodo litigatorem cognosceret, in ipso momento cultrum silicem ad percutiendum, occulte percussum ad pedes Ztwish-Ztwish mortui, emisit voce huzzas pro truculento. Go-Whizz magis timebatur quam amabatur etiam a suis.

Postulabat aliquot dies ad vicum Ventorum Eaters ut quiesceret et in dies singulos aspectum reciperet, post arcanam Go-Whizz mortem; sed, suo evanescente evanuit omnis oppositionis regulae princeps Ztwish-Ztwish.

Firmiter enim credebat populus ultrices aeris esse, qui litigiosos ense tetigisset, cum manum contra rectorem levasset.

Haud equidem tibi dicam gratiam praecipuam mihi nullam esse. Nulla dona nimis pulchra aut nimis pretiosa mihi offerenda erant. Quod vero ab omnibus recusabam, tantum videbatur eius erga me confirmatio.

Sed quomodo potui, quomodo ausus sum negare donum manus pulcherrimae reginae Pouf-fah?

Facere hoc esset omnia quae feci, Ztwish-Ztwish inimicum meum facere, amorem in odium, fidem in suspicionem mutare, fortasse mortem meam scribere suadent.

Unum mihi reliquum fuit ut persequar. Fugiat id et!

Fugiendum quoque illico erit, antequam fiducia principis amisero. Primus actus Ztwish-Ztwish unus

post liberationem e ferro silicis caedis Go-Whizz erat, mihi parvum instrumentum cum puncto invisibili restitutus erat.

Quo facto atrox videbatur ab eius mente sublatum. iterum factus est. Reversoque foelicitate ac contento, vehementior adhuc cupiditas venit ad nuptias maturandas cum reginae Pouf-fah.

Cautissime hanc et illam excusationem feci, ut tempus colligendi cogitationes meas et certum aliquod consilium evadendi capiendi cognoscerem, aut mortem aut deteriore mortem, incarcerationem donec consentirem tradere. omnes ventorum Eedores insulam exeundi cupiunt, meque, quantum natura patiat, ex eorum gente fieri spondeo.

Cautus eram, suspiciones excusationesque meae.

Prima probatio est, ut invenias imperatum datum esse ut piscium copiam intercludat.

Regina Phew-yoo veritus est ne, quamdiu mihi permissum est, omnes cibos solidos habere volebam, non satis macie contenta aere victu, et ideo non satisfacit ut domi meae apud illos de cetero ponerem. vitae meae.

Proximum est, ut mihi contingat, ut ostrearum et concharum mearum copia dimidia iussu Phew-yoo redacta sit. Hoc intelligitur, cede vel fame!

Percussit me sicut fulmen e caelo sereno!

Sed talis semper fuit ictus, qui me in omni vita ad tranquillitatem, velocem, ac prudentem excitavit.

Iam non haesitabam. Consilium meum uno momento perfectum est. Cum nox advenit, propere paucas ad naviganti lineas contorsit herum, fatum narrans venturum, iubensque paucos fidos armare viros ac properare ad opem. Hoc ligavi ad tortam dilecti et fidelis mei Bulgeri. Blanditiis textit manum, et amplexa tenebam illico dum lachrymis ardentibus et ieiunabat. Tum molliter ostium hospitii mei Bamboo aperui.

Nox erat clara et gloriosa. "Abe, mi Bulger dilecte!" Susurrans, procumbens et presso tandem ore labra

sericis auribus et tereti capite. "Ad navem! Discedite!" Constitit, vultumque meum inspexit, ac si diceret: Heu heu, heu, heu minus, intelligo! Et auferetur quasi ventus. ilico illum sequor ut longo et valido currendo vinculo. Et tunc abiit!

Postridie mane, in stuporem meum, certior factus sum omnes apparatus nuptiarum principissae Pouf-fah et "parvulum per omnem hominem" confectum esse, et postridie postridie incipere convivium ac iocum.

Hoc nuntium, ut erat insuetum, summa tranquillitate accepi. Suspicionem plane omnem expoliavi mea apparenti satisfactione cum prospectu fiendi gener magni principis Ztwish-Ztwish. Loculos meos quaerebam pro ornamentis ad lucem et aeream Pouf-fah tribuendam.

Regina Phew-yoo non visibilis erat. Tanta laetitia cordis matris fuerat, ut in momento infirmitatis nimis avidae divitum, sed pestilentis aestus, et horribili dyspepsiae impetu laborabat.

Hoc mihi felicissimum fuit, nam certo certo habeo reginam Phew-yoo nunquam consensisse ut me in mea illa nocte redirem permetteret. Nunc unum restat ut facerem, et id peterem in longinquam oram maritimam, ubi navem reliqueram et remigem.

Satus etiam ipsa nocte. Cum infausta fortuna esset, dux Ztwish-Ztwish animadvertens iucunde vehemens zephyros flare coepisse, quasi praeliminares epulas circa solis occasum habere coepisset.

Invitatus sum ad convivium.

Non ausi abnuere, cum laetis cantoribus profectus sum, nec me solum defatigavi, ut me invisibili cibo replerem furibunda conatu, sed media fere nocte, antequam villa quiesceret, omnes fores occlusisse videbantur, ac fenestrae habitationis suae. Sed tamen tumultus Ventorum Eedentium fortuna mihi fuit. Ibant cubitum ita multis et profunde cordis haustibus exsatiati, et favonio vento implentes, ut quasi tigna dormirent, si me globulos ligno solido comparare licuerit.

Exspectavi donec interiisset strepitus vocum, ut ultima turba rostri dirupta, et ventus solitarius comestores per plateas dispersus, singillatim in bamboorum habitacula disparuit.

Relinquens ostium intus affixum, leviter per fenestram provolavi, et tectus umbrarum profundarum iter ad urbis extremam latuit. Hic in currendum acutum fregi, nam plurimum haberem sex horarum initium Ventorum Eatentium et longe minus. Nam , ut ante dixi , phantasmata volitant , cum in jejunio, et etiam cum bene satur, pedis velocissimi sunt, praesertim si quievit aer, ne progressum impediat.

Ego vero valde festinavi propositum me tam bene usui meo facere, ut non posset me consequi.

Ad horrorem meum, postquam circa horam currendum est animadverti pedes meos lassescere incipientes.

Hoc atrox mihi ictus fuit. Parumper haesitavi semianimis, ubi essem, quo properarem, et tanti periculi impendentis. Nec mora, res mihi facta est.

Ego naufragio mei prioris fui. Longa mensium piscium victu eripuerat nervos meos mirae illae virium et elasticitatis, quae olim superbiam ac praecipuam in periculis periculi.

Fragili iam crevi, iam crura sub me flectuntur.

Tardior et tardior gressum meam crevit. Visum est cor intumescere et ipsum vitae halitum excludere.

Ego semper elaboravi summo studio persequentium fugiendi, quorum sonitus dimidium mihi videbatur languide sonare procul.

Sed natura non faceret!

Commota sum, titubavi, substiti, cecidi!

Quam diu ibi iacebam nescio. Sed cum ad me venissem, plane sentirem illam aeris mutationem, quae venturi diei narrat. De torrente incidit in aurem meam. Corpus traxi traiecto ad sonum. Alta trahere ad frigus, aqua limpida de torrente me aliquantum refecit. Assurgere conatus sum; sed, o nova spe deminuta, ut invenirem articulos meos in terra iacentes, detectos, etiam male vestitos, dormientem, nam unam partem vestimenti mei remansi pendentem in fenestri thalami mei. Castellum, ad

quietandam suspicionem, quae oriretur ex servorum animis.

Cogitationes autem domus maioris Baronise, mitis Baronissae, matris meae, dilecti mei Bulgeri, volitaverunt per pectus meum febriculatum, et instigavit me ut plus laboraret ad pedes meos recuperandos et mortem evaderet de manu capitali. Ztwish-Ztwish's irati homines, qui mox collisis, clivos et valles, ut erant spiritus, erant.

Gemitus elapsus labra dum surrexi ad pedes, sic ut mucrones in articulorum cultri sunt dolores quae per artus emissa sunt.

Sed conandum est ut sursum sit et absum, licet mihi labor mille atrox gemellis constaret.

Debeo caris domi impulsus, donec penitus contritus concidam, donec, tanquam percussa bellua, abreptus potestati standi, procumberem et procumberem et sectantium misericordia.

Tales erant cogitationes quae meum egenum nutantis cerebrum premebant.

Atrox mysterium, somnium cruciatus me gravavit.

Adhuc animus mihi erat. Viderem. Sentire potui. Audirem. Et cur non assurgo et progredior, et a certa morte me obversabar?

Talibus attonitus cogitationibus, nixus ad pedes, haesitans, emisso omni gradu gemitus!

Sed me ad opus pertraxeram, et trahebam me adhuc quodam insueta et occulta vi oppressam, quae omni lapillo saxi molem dabat, omnemque gyrum hiatu laxavi, cuius in margine aegra defixus sum. Metus aliquam in atram voraginem demitteret. Et tamen, o gaudium! paulatim membranae ab oculis defluebant, vis arcana e cerebro suo levavit. Sensi similior.

Clarius vidi. Firmior gressus meus. Nunc demum omnia bene me putavi!

Cum subito longa caerulea-viridia micabat per capita collium in longinquo orientale caelo. Mane erat signum!

Rursus genibus lapsi cum gemitu me decepi, stupefactus resurrexit, lente, lente, pressus, omne gradum cerebro calefacto quasi ictu mallei lacessens; sed usque in puram!

Horrendum tenaci quasi alicuius gigantis manus, palmam ferrei digitique ferrei, in ipsis meis visceribus posita. Putabam etiam nunc effugium meum notum esse inimicis meis, quod phantasma Ventus Eaters, retibus et fustibus armatus, e viis capitalis Ztwish-Ztwish vicus volitare, me vivum in pejorem mortem deportare praecepit, quam mors ipsa, seu me peremit, quia perfracta fidem et faciemque probitatis in fraudem dolisque meam pones, artus torpent, et parvae quae reliquerant vires eripiunt mihi.

Et usque in saeculum certavi, sicut erat in calice vini torpens. Celer! Nimum rapidus, qui series glaucis aurora dilatatur, et per matutinas umbras emissa diei orbis nuncius lucis huc illuc, nunc debilis et incertus, nunc validior et longius penetrabilis.

Vidi eos, et sentiebam, quia in terrore eorum visi sunt erga me emicare et percutere oculos meos conniventes, quasi pulsantes ad fenestras animae meae, et excitabant me ad movendum de morte nocumentum.

Ad breve tempus constitui tanquam aliquem cupidum et familiarem vocem in auribus meis sonantem.

Contigit.

Fuit mitis Baronissa, mater mea! Leniter, suaviter, suaviter, vox illa notissima fluitans in aere matutino iubente me cor capere, me nomine appellans sicut in diebus infantiae et dicens: "Infana mea! Meus puer! Fili mi! Amica mea! Excita te! Preme! Preme cito!" Et tunc corde tuli.

Fibulae tremendae pectori solvuntur custodia.

Vires reverti possem. Sed o tam lente, tam tarde! Tamen in reditu suo fuit tandem! Sentire possem pedes meos leviores fieri. Paene ad cursum gressum aliquo labore excitavi.

Die, speto, nunc omni momento vires novas mihi praebes, omnis motus calido sanguinis tinguendo ad digitos meos mittendo.

Sublata incantatio! iterum ipse fui!

Velocius et ocior gressum meum animavit, donec sicut in diebus antiquis volavi, cum facile omnes post me venientes reliqui!

Vix equidem sonitum fluctuum audirem in nivalibus arenis pulcherrimi portus, ubi mea bona navis iacebat.

In, semper et deinceps, nova et arcana viribus concito. Obstupui in factis meis. Paene timui, tam festinanter finiebam, ne rursus aliquis aeris daemon tangeret membra et cursum meum maneret.

Sed cor! Non audisti vocem profundam illam?

Caelum patet. Fieri non potest vox procellae.

Ha! Altius et clarius quam prius, raucus, humilis, murmurans, fremitus, fremens, alis excitatus aura fertur.

Perdita! Perdita! Perdita!

Clamor insequentium, vox hostilis.

Isti filii caeli sunt in via mea. Sequuntur me saltu et saltu. Quis furor est praecurrere eos. Sinite me ut homo moriar! En ut per campum vincti sunt!

Veloces et taciti sunt gressus eorum, phantasmata quae sunt!

Claudo. Converto. Igneum bracchium meum teneo! Sero! Molestum retibus me involvunt! Nitor tantum innecto magis, brachia, manus, crura, pedes, miserabiliter torquentur.

Disvolvo, cado, voluto, circumvolvo, circumvolvo, in diro ambage!

lamque super inermi corpus venit imber aculeis. Alti fremitus clamoribus auras implent, ac tempus in imbribus plagarum truculentissimum per ora et caput manusque pluunt.

Dum perseverent, vires crescere videntur.

Nam dolor, ante ac porta suscipit, nunc efficitur dolor. Lumen exit ex oculis meis, intumescit clausus sub hoc saevo hiatu.

Aures mille soni strepunt.

Meum cerebrum nutat, ego vado mori-

Cum, cor, iterum!

Hoc audire non potes! Aures tuae non noverunt! Sed mea do! Domine!

"Bulgaris cortex est et ego servatus sum! Velocius et velocius Ventorum edentes fustibus suis agunt.

Non exaudio. Non sentio nunc, nam propius ac propius est illa jucunda musica.

Hic est!

Iterum fortis sum. Exsurgo dimidium — labra moveo—loquor—clamo: "Cito, bone Bulger, vel omnia pereunt." Unica aspectus formidolosa fortuna pusilli sui narrat ei omnia. Ululo irae, atris oculis flammam emittentes, Ventorum edentium se vestigiis inicit. Dentes eius acuti penetrant sicut acus!

Crack!

Dentes iterum iterumque per cutem Ventus emittit.

Crack! Crack!

Fustibus eorum inclinata cessant. Clamor horroris ascendit, quod quater bonus dentes Bulgeri calcaneum Ventriculi comedentis transfigit et corpus eius magna fama in tenues aerem mittit.

Vertunt; perculsa pavore frangunt; pro vita volant, fustibus abjectis, victimam deserentes. Plura videre non potui.

Nigrata est, rapuit me vertigo. Manus meas conabar tangere amantes Bulger, nam letum venisse putabam!

Cum vita reversus est, Bulger manus et os lingeat et gannit miserabiliter. Retem vacui domini membra roderat.

Cum clamore gaudii et lacrimarum rubigine, cepi fidelissimum, amans ad pectus meum.

Tum per colles volitant procul aequore clamor. Venerunt a meo velificante domino eiusque factione subsidio.

Respondere non potui. Sed Bulger caput levavit et paucas cortices acutas misit ut narraret ubi essemus.

Brevi media hora ad latus meum erant.

Contusi os et manus in aqua frigida abluta et aliquot offas vini deglutivi, satis valens sensi super pedes meos et pedetemptim progredior.

Bulger superbus ambulabat a latere meo, intermissa semper et subinde intueri me in facie, quod quaereret:

"Quomodo tecum agitur, parve magister?" Cum in navi, bono cibo confirmatus, et casulae meae commoditatibus elaboratus, non diu valetudinis mee recipiam. Post septimanam requiem precepi ancoram pensare et ad aquilonem vertere bone navis nostre caput, quia anxius eram valde anxius videre Baronem seniore et mitem baronissam, matrem meam, et narrare omnia de mirabilibus que videram.

